

konkurs dla młodych architektów

2019
2020
LAUREACI

WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

2020

2021

B4YA

BUILDER FOR THE YOUNG ARCHITECTS 2020 2021

ORGANIZATOR
PROGRAMU

PARTNER
ŚRODOWISKOWY

PARTNER
MERYTORYCZNY

WSPIERAMY MŁODYCH ARCHITEKTÓW I PROMUJEMY POLSKĄ ARCHITEKTURĘ

PATRONAT HONOROWY

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY

PATRONAT NAD GALĄ B4F

Minister
Edukacji i Nauki

Ministerstwo
Rozwoju

FIRMA WSPIERAJĄCA

PARTNERZY STRATEGICZNI

BUILDER4FUTURE.PL . FACEBOOK.COM/4YOUNGARCHITECTS . INSTAGRAM.COM/BUILDER.POLSKA

KONKURS DLA MŁODYCH ARCHITEKTÓW

To jeden z najważniejszych konkursów dedykowanych studentom oraz młodym absolwentom architektury. Konkurs wspiera młodych architektów w ich twórczym zawodowym rozwoju. Wyłania autorów najlepszych prac, cechujących się pomysłowością, otwartością, wysoką jakością projektowanej architektury, dbałością o detale oraz poprawnością zastosowanych rozwiązań materiałowych i technologicznych.

Konkurs ma charakter otwarty i ogólnopolski. Mogą brać w nim udział osoby pełnoletnie będące studentami I oraz II stopnia studiów o kierunku architektura lub architektura i urbanistyka uczelni państwowych oraz prywatnych, a także absolwenci tych kierunków niezależnie od miejsca zatrudnienia, pod warunkiem, że nie ukończyli 35. roku życia.

ODKRYWAMY WSCHODZĄCE GWIAZDY ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

K

D

M

A

PROF. DR HAB. INŻ. ARCH.

EWA KURYŁOWICZ

PRZEWODNICZĄCA KAPITUŁY KONKURSU KDMA,
KURYŁOWICZ & ASSOCIATES, POLITECHNIKA WARSZAWSKA,
FUNDACJA IM. STEFANA KURYŁOWICZA

Formuła konkursu Buildera dopuszcza zgłaszanie prac, których tematyka jest wyborem konkurujących. Rzadko kiedy, jak w tej, VII edycji stała się ona wręcz publicystyką architektoniczną, oferując, poza propozycjami projektowymi, także mocny głos w dyskusji na tematy związane z dbałością o wspólne dobro, jakim jest natura, z coraz bardziej gubiącymi się w swoim świecie ludźmi i z troską o posiadaną już substancję budowlaną, którą trzeba ratować i konserwować, a nie wyburzać. I co się okazuje? Wystarczy oto zakreślić krąg w mieście, aby w tak wyznaczonej przestrzeni pokazać, że z pozoru zachwaszczona łąka to w istocie uprawa wolno rosnących roślin sprzyjających człowiekowi. Prosty gest jak kropka, którą oznacza się miejsce na mapie – „tu jesteś”. Tu jesteśmy i ciągle mamy szansę, aby dać roślinom głos.

Technologia tzw. wielkiej płyty – zbroja polskiego budownictwa lat 60. i 70., poza brzydotą odznacza się też przygnębiającą, w tym przypadku, trwałością. Młoda generacja architektów nie chce się poddać. Propozycja zhumanizowania tej architektury, nadesłana na konkurs, jest udana. Wielka płyta może mieć wdzięk!

Te propozycje i im podobne, wyłowione przez Jury z grona innych projektów, stanowią o sile tej edycji. Pracom nagrodzonym towarzyszą wyróżnione opracowania, stanowiące refleksję nad współczesnym startem w zawodowe życie. Zapewne trwająca pandemia i związane z nią perturbacje startu tego nie ułatwią. Ale lepiej jest teraz gromadzić „posag” i wkroczyć na arenę, gdy wróci ona do normy, mając coś do pokazania: swoją wypowiedź, swoje stanowisko, swoją opinię. Architektura jest wtedy ponadczasowa, jeśli jest z tego czasu, w którym powstaje. Propozycje laureatów tej edycji KDMA na tak rozumianą ponadczasowość mają szansę.

KAPITUŁA KONKURSU DLA MŁODYCH ARCHITEKTÓW

- PROF. DR HAB. INŻ. LEONARD RUNKIEWICZ** **1**
Przewodniczący Komitetu B4F (Kapituł 4YA i 4YE)
Politechnika Warszawska, Rada Naukowa ITB,
Przewodniczący Rady Naukowej miesięcznika „Builder”
- PROF. DR HAB. INŻ. ARCH. EWA KURYŁOWICZ** **2**
Przewodnicząca Kapituły Konkursu KDMA,
Kuryłowicz & Associates, Politechnika Warszawska,
Fundacja im. Stefana Kuryłowicza
- ARCH. AGNIESZKA KALINOWSKA-SOŁTYS** **3**
APA Wojciechowski Architekci
- ARCH. MARTA SĘKULSKA-WROŃSKA** **4**
Prezes Zarządu OW SARP, Partner WXCA
- DR ARCH. RAFAŁ BARYCZ** **5**
Biuro Architektoniczne Barycz i Saramowicz,
Wydział Architektury i Sztuk Pięknych
Krakowskiej Akademii Andrzeja Frycza Modrzewskiego
- ARCH. ANDRZEJ M. CHOŁDZYŃSKI** **6**
AMC – Andrzej M. Chołdzyński
- ARCH. OSKAR GRĄBCZEWSKI** **7**
OVO Grąbczewscy Architekci
- DR INŻ. ARCH. TOMASZ KONIOR** **8**
Konior Studio
- ARCH. MARCIN KOŚCIUCH** **9**
Ultra Architects
- DR INŻ. ARCH. PIOTR LEWICKI** **10**
Biuro Projektów Lewicki Łatak
- ARCH. MIROŚLAW NIZIO** **11**
Nizio Design International
- ARCH. MARCIN SADOWSKI** **12**
JEMS Architekci
- ARCH. BOHDAN LISOWSKI** **13**
Prezes Zarządu SARP
- ARCH. MARIUSZ ŚCISŁO** **14**
Prezes Zarządu FS&P Arcus
- ARCH. SZYMON WOJCIECHOWSKI** **15**
APA Wojciechowski Architekci

- ARCH. MONIKA KUPSKA-KUPIS** **16**
Koordynator Projektów, Velux Polska Sp. z o.o.
- PIOTR DAUKSZA** **17**
Prezes Zarządu, H+H Polska Sp. z o.o.
- PIOTR DZIĘGIELEWSKI** **18**
Koordynator ds. rozwoju, Peri Polska Sp. z o.o.
- ARCH. MACIEJ JEŻEWSKI** **19**
Architectural Projects Specification Manager,
Saint-Gobain Building Glass Polska
- ANDRZEJ KACZOR** **20**
Dyrektor Zarządzający, Soudal Sp. z o.o.
- PIOTR KARBOWNIK** **21**
Manager Materials Product Management –
Poland, Cemex Polska Sp. z o.o.
- BOŻENA MARCIŃCZYK** **22**
Office Manager – BIMobject Poland Sp. z o.o.
- PAWEŁ MAJCHROWSKI** **23**
Kierownik działu koordynacji inwestycji,
Ponzio Polska Sp. z o.o.
- CZESŁAW PENCONEK** **24**
Prezes Rady Nadzorczej, Klinkier Przysucha SA
- ARCH. WITOLD SZYMANIK** **25**
Prezes Zarządu,
WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.
- ARCH. IWONA SZYMANIK** **26**
Wiceprezes Zarządu,
WSC Witold Szymanik i S-ka Sp. z o.o.
- MGR INŻ. DANUTA BURZYŃSKA** **27**
Redaktor Naczelna, Miesięcznik „Builder”

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

Zadania konkursowe

ZADANIE WSPÓLNE

ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE

Zadanie wspólne dla młodych architektów i inżynierów budownictwa różnych specjalności.

Minimalny skład zespołu to 2 osoby: architekt i inżynier budownictwa. Maksymalnie 5 osób.

ZADANIE: WYZWANIE, KTÓRE ŁĄCZY

Architektoniczno-inżynierski projekt koncepcyjny stanowiący dla autorów wyzwanie, będący zarówno autorską propozycją spojrzenia na architekturę, jak i autorską propozycją rozwiązania zdefiniowanego wyzwania inżynierskiego.

Zakres projektu:

Autorska odpowiedź młodych architektów i inżynierów będąca dla nich wyzwaniem projektowym we wskazanym zagadnieniu i przyjętym przez nich zakresie. Powinna być zaprezentowana w formie projektu lub jego fragmentu stanowiącego to wyzwanie, w przyjętej przez autorów skali.

POKAŻ, ŻE UMIESZ WSPÓŁPRACOWAĆ

Minimalny zakres pracy konkursowej

Część wspólna:

1. Nazwa własna pracy (tytuł).
2. Opis koncepcji z uwzględnieniem rozwiązań Partnerów – maksymalnie cztery strony A4, tj. objętość tekstu do 7 tys. znaków komputerowych ze spacjami.
3. Plansza w formacie B1 do druku prezentująca pracę konkursową.

Część architektoniczna:

Wizualizacje, rysunki, grafiki przedstawiające **koncepcję projektową** (forma prezentacji koncepcji według uznania autorów).

Część inżynierska:

Zaprezentowanie wybranego wyzwania inżynierskiego, w postaci **koncepcyjnego projektu konstrukcyjnego lub projektu realizacyjnego**, uznanego przez autorów za istotne z punktu widzenia całości projektu konkursowego.

Część praktyczna:

W pracy konkursowej należy wskazać i uzasadnić zastosowanie w swoim projekcie wybranych rozwiązań materiałowych lub technologicznych dostępnych w ofercie Partnerów Konkursu. Autorzy pracy konkursowej po zapoznaniu się z rozwiązaniami materiałowymi i technologicznymi dostępnymi w ofercie Partnerów, wybierają minimum po jednym produkcie lub technologii z oferty każdego Partnera prezentując te rozwiązania w projekcie konkursowym. Autorzy mogą zasugerować również własne, innowacyjne zastosowanie wybranych rozwiązań produkcyjnych i technologicznych.

Wejdź na stronę rekomendowanych firm technologicznych z listy dostępnej na b4f.buildercorp.pl i zapoznaj się z rozwiązaniami każdego z Partnerów. Zastanów się, które z nich chcesz wykorzystać (minimum 1 rozwiązanie każdego z Partnerów) i uzasadnij dlaczego. Jakie korzyści zastosowane produkty i technologie będą miały dla realizowanego przez Ciebie projektu? Opisz i uzasadnij wybór rozwiązań oraz załącz odpowiednie grafiki ilustrujące Twój wybór.

Rozwiązania do ujęcia w pracy konkursowej: Ponzio, Velux, H+H, Soudal, King Klinkier, Cemex, Selena, Peri, Blachy Pruszyński, Saint Gobain

UWAGA: Autor może przygotować dodatkową prezentację projektu w formie wideo, kolażu, makiety, fotografii.

Edycja 2020-2021

ZADANIE ARCHITEKTONICZNE WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

Architektoniczny projekt koncepcyjny stanowiący dla autora (autorów) wyzwanie i będący autorskim spojrzeniem na architekturę.

Zakres projektu:

Autorska odpowiedź młodego architekta będąca dla niego wyzwaniem projektowym we wskazanym zagadnieniu i przyjętym przez niego zakresie. Powinna być zaprezentowana w formie projektu lub jego fragmentu stanowiącego to wyzwanie, w przyjętej przez autora skali.

Koncepcja powinna zawierać:

1. Nazwę własną pracy (tytuł).
2. Opis koncepcji – maksymalnie dwie strony A4, tj. objętość tekstu do 3,5 tys. znaków komputerowych ze spacjami.
3. Planszę w formacie B1 do druku prezentującą pracę konkursową.
4. Wizualizacje i inne rysunki, grafiki przedstawiające koncepcję projektową.

UWAGA:

Autor może przygotować dodatkową prezentację swojego wyzwania architektonicznego w formie wideo, kolażu, makiety, fotografii.

KONKURS
DLA
MŁODYCH
ARCHITEKTÓW | 2020
2021

WSPIERAMY MŁODYCH ARCHITEKTÓW I PROMUJEMY POLSKĄ ARCHITEKTURĘ

Nagrody dla uczestników

ZADANIE WSPÓLNE

ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE

**dla zespołów, w skład których wchodzi
młodzi architekci i inżynierowie budownictwa**

WYZWANIE, KTÓRE ŁĄCZY

I miejsce – 12.000 zł

II miejsce – 8.000 zł

III miejsce – 5.000 zł

3 wyróżnienia x 2.000 zł

ŁĄCZNA PULA NAGRÓD 31.000 ZŁ

Edycja 2020-2021

KONKURS
DLA
MŁODYCH
ARCHITEKTÓW 2020
2021
WSPIERAMY MŁODYCH ARCHITEKTÓW I PROMUJEMY POLSKĄ ARCHITECTURĘ

ZADANIE ARCHITEKTONICZE

WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

I miejsce – 8.000 zł

II miejsce – 5.000zł

III miejsce – 3.000 zł

3 wyróżnienia x 1.000 zł

ŁĄCZNA PUŁA NAGRÓD 19.000 ZŁ

NAGRODY DODATKOWE

Firma WSC Witold Szymanik i S-ka, dystrybutor programu ARCHICAD w Polsce, ufundowała dodatkowe nagrody za najlepsze prace konkursowe przygotowane w programie ARCHICAD.

I nagroda – 3.000 zł

II nagroda – 2.000 zł

III nagroda – 1.000 zł

DO KAŻDEJ NAGRODY VOUCHER NA SZKOLENIE BIM MANAGER

EDYCJA
2019
2020
WYNIKI
KONKURSU

ZADANIA KONKURSOWE

PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ

Zadanie wspólne dla młodych architektów oraz inżynierów budownictwa różnych specjalności.
Przystanek kolejowy na dziś i na jutro (przystanek kolejowy z budynkiem dworca i infrastrukturą w małej miejscowości).

WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

Autorska odpowiedź młodego architekta będąca dla niego wyzwaniem projektowym we wskazanym zagadnieniu i przyjętym przez niego zakresie, zaprezentowana w formie projektu lub jego fragmentu stanowiącego to wyzwanie, w przyjętej przez autora skali.

NAGRODY KONKURSOWE

PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ

I NAGRODA – 15.000 zł

II NAGRODA – 10.000 zł

III NAGRODA ex aequo – 6.000 zł

I WYRÓŻNIENIE – 2.000 zł

WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

I NAGRODA – 9.000 zł

II NAGRODA – 7.000 zł

III NAGRODA – 4.000 zł

I WYRÓŻNIENIE – 1.000 zł

II WYRÓŻNIENIE – 1.000 zł

III WYRÓŻNIENIE – 1.000 zł

WYRÓŻNIENIE DODATKOWE – 1.000 zł

WYRÓŻNIENIA SPECJALNE

Za najlepsze projekty wykonane w programie Archicad przyznane przez firmę **WSC Szymanik i S-ka**.

I NAGRODA – 3.000 zł i voucher na szkolenie BIM Manager

II NAGRODA – 2.000 zł i voucher na szkolenie BIM Manager

III NAGRODA – 1.000 zł i voucher na szkolenie BIM Manager

3 RÓWNORZĘDNE WYRÓŻNIENIA

Za najlepsze prace, w których wykorzystane zostały obiekty BIM z platformy bimobject.com przyznane przez firmę **Bimobject Poland**.

I NAGRODA – 3.000 zł

II NAGRODA – 2.000 zł

III NAGRODA – 1.000 zł

PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ I NAGRODA – 15 000 ZŁ

ROSTANICE

MARTYNA MAJER

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MILENA SZYMCZAK

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MAGDALENA GOLINA

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

MATEUSZ OTTO

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

AGNIESZKA STRAP

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

II NAGRODA – 10 000 ZŁ

**PRZYSTAŃ. REWITALIZACJA OBSZARU DWORCA
I INFRASTRUKTURY KOLEJOWEJ
W LEWINIE KŁODZKIM**

ALEKSANDRA BERNARD

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MAJA CICHOWŁAS

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

JOANNA BAGROWSKA

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

MATEUSZ ŚMIGŁA

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

III NAGRODA ex aequo – 6 000 ZŁ

**DWORZEC W KONSTANCINIE-JEZIORNIE
JAKO PROTOTYPOWY MODEL ZRÓWNOWAŻONEJ
PRZESTRZENI PUBLICZNEJ MIASTA**

KAMIL AMBROZIK

Wydział Architektury, Politechnika Warszawska

PATRYK CZAPLICKI

Wydział Inżynierii Lądowej, Politechnika Warszawska

KRZYSZTOF WIŚNIEWSKI

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

III NAGRODA ex aequo – 6 000 ZŁ

GOLDEN STATION

ŁUCJA STAROŚCIAK

Wydział Budownictwa i Architektury

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

ALEKSANDRA ŁABUDA

Wydział Budownictwa i Architektury

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

ALEKSANDRA DZIADOSZ

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

EWA BURDZIAK

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

I WYRÓŻNIENIE – 2 000 zł

**REWITALIZACJA DWORCA KOLEJOWEGO
W SIERAKOWICACH**

JAKUB LESZCZYŃSKI

Wydział Architektury, Politechnika Gdańska

ARIAN PŁOTKA

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Politechnika Gdańska

WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

I NAGRODA – 9 000 ZŁ

WIDZIEĆ: HERBARIUM WE WROCŁAWIU

ADRIANA SOWA

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

II NAGRODA – 7 000 ZŁ

REWITALIZACJA WIELKIEJ PŁYTY W POLSCE

ANNA KAIM

Wydział Architektury, Politechnika Warszawska

III NAGRODA – 4 000 ZŁ

**ICEMILL – PURE WATER
FOR GLOBAL SUSTAINABILITY**

KATARZYNA PRZYBYŁA

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

I WYRÓŻNIENIE – 1 000 ZŁ

**ŚMIECIORY NIE POTWORY – ŚMIECIOWE
PRZETWORY. DRUGIE ŻYCIE ŚMIECI
JAKO JEDNOSTKA MIESZKALNA-UPCYKLING**

NATALIA TROCHONOWICZ

Wydział Architektury, Politechnika Warszawska

II WYRÓŻNIENIE – 1 000 ZŁ

NIC – WARTO WSZYSTKO

PAULINA MASIUKIEWICZ

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

TOMASZ ABRAM

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

III WYRÓŻNIENIE – 1 000 ZŁ

**SIEDLIŚKO EKOLOGICZNE JAKO KRAWĘDŹ
CHRONIONEGO OBSZARU „BŁOTO”
W PUSZCZY NIEPOŁOMICKIEJ**

WOJCIECH BAJDAŁA

Wydział Architektury, Politechnika Krakowska

WYRÓŻNIENIE DODATKOWE – 1 000 ZŁ

ARCHITEKTURA TO NIE TYLKO ARCHITEKTURA

KONSTANTY MIKOŁAJCZAK

Wydział Architektury, Politechnika Poznańska

FINALIŚCI

KABINA MEDYTACJI

– SAMOWYSTARCZALNE MODUŁY WYCISZENIA

ANNA JANKOWSKA

Wydział Architektury, Politechnika Białostocka

MIEDZY DRZEWAMI. PROJEKT

KONCEPCYJNY ADAPTACJI BORU SOSNOWEGO

JULIA GIŻEWSKA

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

POMYŚLMY O JUTRZE

MICHAŁ KACPRZYK

Wydział Architektury, Politechnika Poznańska

WYRÓŻNIENIA DODATKOWE ZA NAJLEPSZE PROJEKTY WYKONANE
W PROGRAMIE ARCHICAD PRZYZNANE PRZEZ FIRMĘ WSC SZYMANIK I S-KA

**I NAGRODA – 3000 zł i voucher na szkolenie
BIM Manager**
**CENTRUM NAUKOWO-BADAWCZE WRAZ
Z ZAGOSPODAROWANIEM TERENU NA WYSPIE SZCZYTNIC-
KIEJ WE WROCŁAWIU**

KLAUDIA TRĘBSKA

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MONIKA PASTERNAK

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

PATRYCJA ZABORSKA

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

**II NAGRODA – 2000 zł i voucher na szkolenie
BIM Manager**
ROSTANICE

MARTYNA MAJER

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MILENA SZYMCZAK

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

MAGDALENA GOLINA

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

MATEUSZ OTTO

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

AGNIESZKA STRAP

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, Politechnika Wrocławska

**III NAGRODA – 1000 zł i voucher na szkolenie
BIM Manager**
DNA_CYWILIZACJI

MATEUSZ ŚNIEŻEK

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

MAGDALENA OPANIA

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

WYRÓŻNIENIA – nagrody rzeczowe
**WIELKI PIEC – ADAPTACJA WIELKIEGO PIECA
HUTY POKÓJ W RUDZIE ŚLĄSKIEJ
NA CELE TURYSTYCZNO-KULTURALNE**

WOJCIECH REMER

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

JONASZ MATUSZCZYK

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

**SIEDLIŚKO EKOLOGICZNE JAKO KRAWĘDŹ
CHRONIONEGO OBSZARU „BŁOTO”
W PUSZCZY NIEPOŁOMICKIEJ**

WOJCIECH BAJDAŁA

Wydział Architektury, Politechnika Krakowska

**BAZA NAUKOWA / CENTRUM EDUKACJI
PRZYRODNICZEJ W OGRODZIE BOTANICZNYM UAM W POZNA-
NIU**

ŁUKASZ BENTKA

Wydział Architektury, Politechnika Poznańska

WYRÓŻNIENIA DODATKOWE ZA NAJLEPSZE PRACE, W KTÓRYCH WYKORZYSTANE
ZOSTAŁY OBIEKTY BIM Z PLATFORMY BIMOBJECT.COM. PRZYZNANE PRZEZ FIRMĘ
BIMOBJECT POLAND

I NAGRODA – 3000 zł
**ZIARNO PIASKU: PROJEKT MODELOWEGO RESORTU NA PU-
STYNI Z FUNKCJAMI TOWARZYSZĄCYMI**

KLAUDIA JELONEK

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

II NAGRODA – 2000 zł
**WIELKI PIEC – ADAPTACJA WIELKIEGO PIECA
HUTY POKÓJ W RUDZIE ŚLĄSKIEJ
NA CELE TURYSTYCZNO-KULTURALNE**

WOJCIECH REMER

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

JONASZ MATUSZCZYK

Wydział Architektury, Politechnika Śląska

III NAGRODA – 1000 zł
REFACTORY. REUSE. RECYCLE. REDUCE

PATRYCJA CZECHOWSKA

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

KATARZYNA WINKLER

Wydział Architektury, Politechnika Wrocławska

ZADANIE WSPÓLNE
ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE

PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY.
ŁĄCZY NAS KOLEJ

LAUREACI

I NAGRODA – 15 000 zł

ZADANIE WSPÓLNE ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE:
PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ.

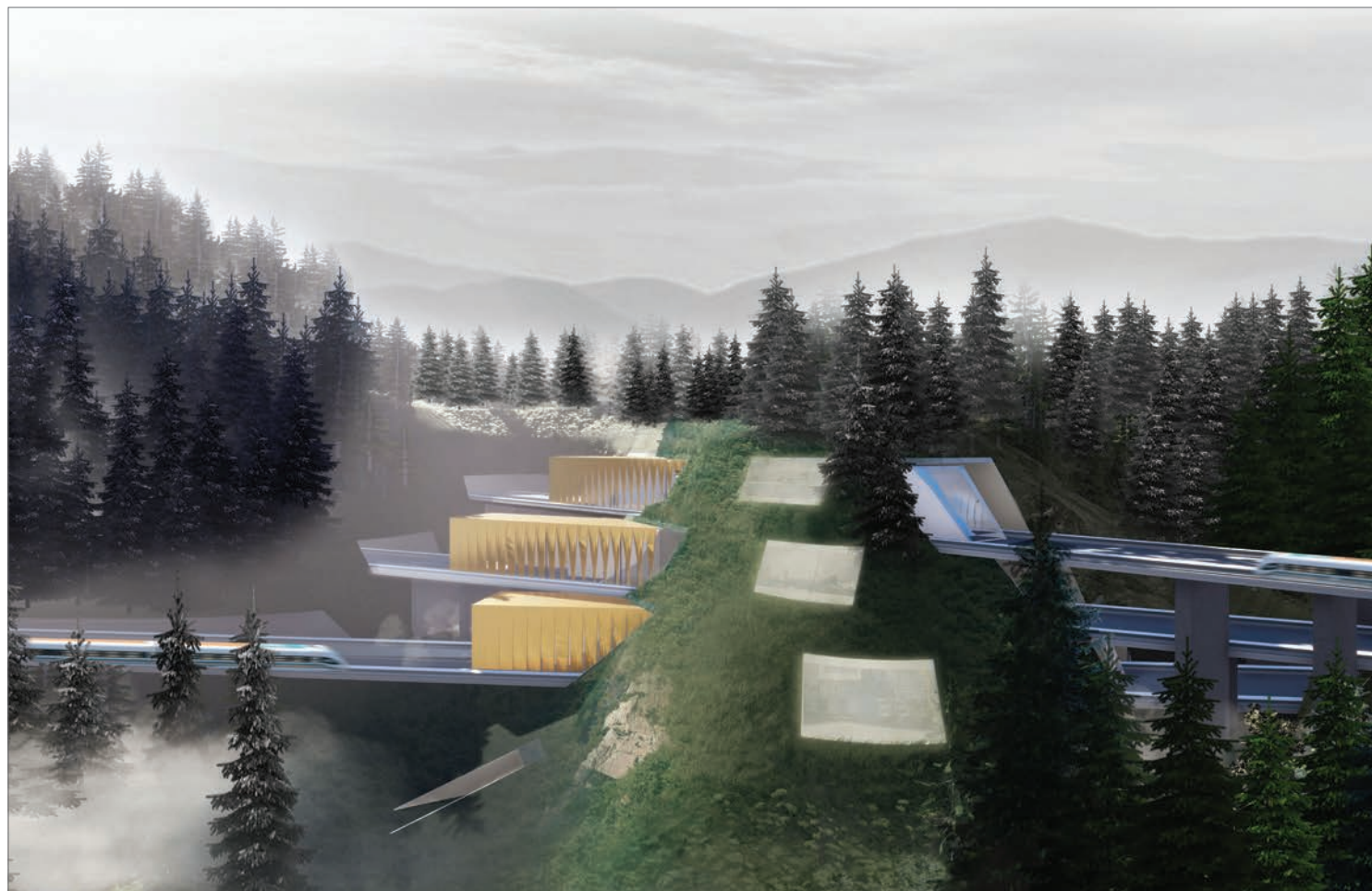
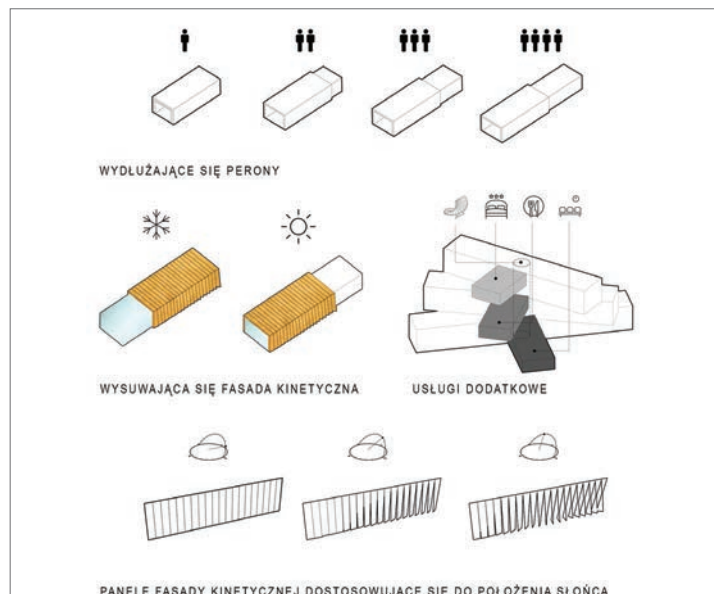
ROSTANICE

Dworzec kolejowy dla pociągów magnetycznych. Świat stoi na skraju przepaści, jaką jest katastrofa ekologiczna. Potrzeba stanowczych działań, które odwróć los ludzkości. Nie ma zatem przyszłości dla drogowego transportu indywidualnego, który wydziela dużą ilość zanieczyszczeń i jest mało wydajny. Rozwiązanie stanowi publiczny transport zbiorowy, który może być zeroemisyjny i niezwykle efektywny. Projekt Rostanice przedstawia koncepcję dworca kolejowego dla pociągów magnetycznych.

Projektowany dworzec jest zlokalizowany w Złotym Stoku w starej kopalni złota. Miejscowość ta leży przy granicy polsko-czeskiej. Stacja kolejowa będzie zatem łączyć oba kraje, tworząc nowe połączenia komunikacyjne i usprawniając przemieszczanie się pasażerów oraz handel międzynarodowy. Projektowany dworzec wykorzystuje nieużywane już tunele starej kopalni, co minimalizuje ingerencję w strukturę góry. W Złotym Stoku funkcjonował kiedyś transport kolejowy połączony z kopalnią złota. Budynek dworca, który obsługiwał pasażerów, stoi do dzisiaj, niestety infrastruktura nie przetrwała z powodu powodzi w 1997 r.

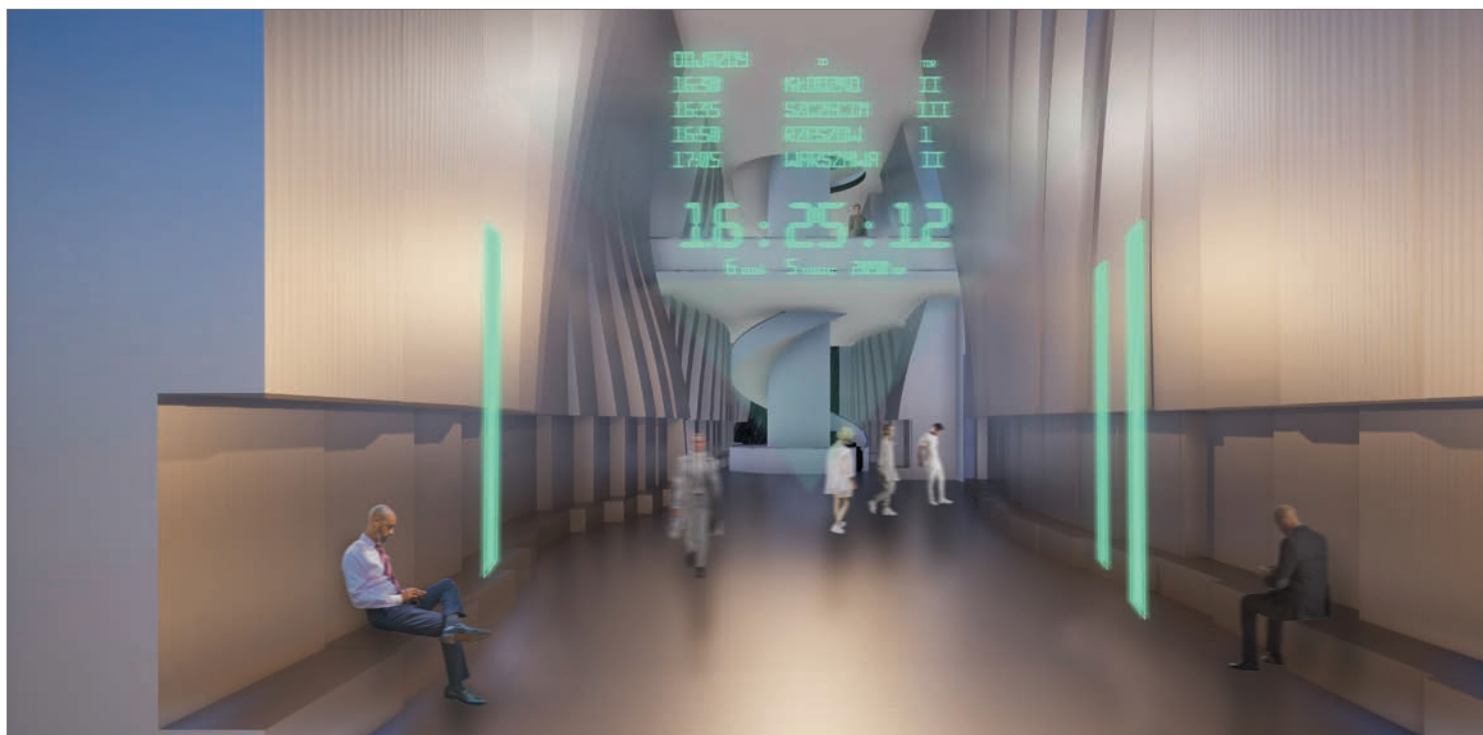
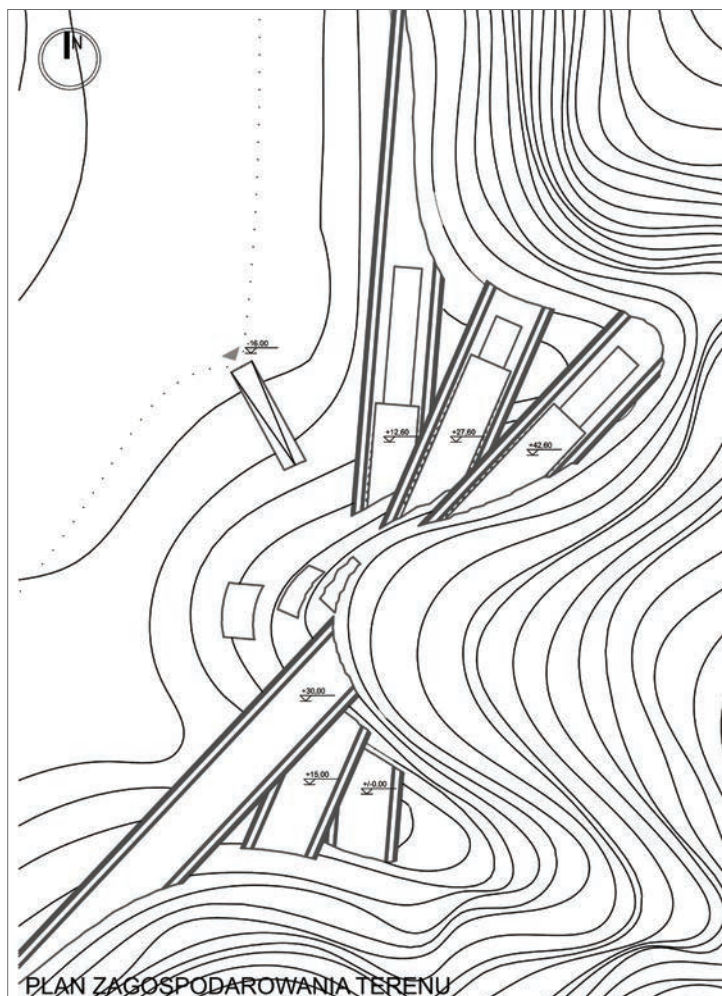
Nowa alternatywa dla infrastruktury

Przedstawiona praca prezentuje zupełnie nowe podejście do tego typu obiektów. Zastosowany układ peronów jest niekonwencjonalny, gdyż znajdują się one jeden nad drugim, a główna komunikacja odbywa się pionowo. Takie rozplanowanie pozwala na bardziej intuicyjne poruszanie się użytkowników po

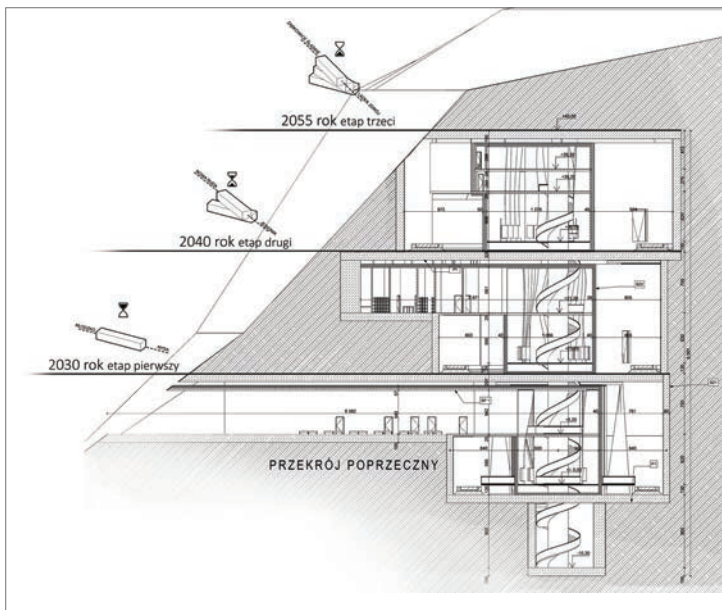
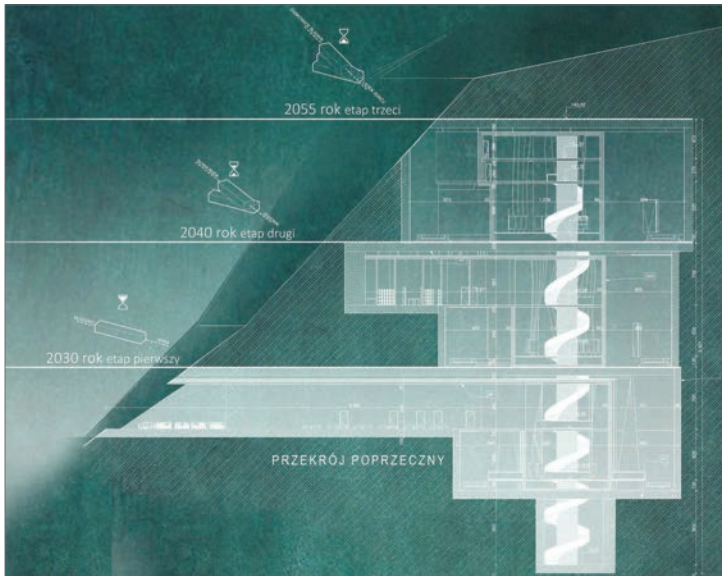

obiekcie, wykorzystując tym samym potencjał góry. Co istotne, projektowany dworzec uwzględni jego stopniową rozbudowę. Na pierwszym etapie powstaje jeden peron, który znajduje się najniżej. W miarę rozwoju kolejnictwa i zaniku transportu drogowego będzie rozbudowywany o kolejne perony, które będą piętrzyć się ku górze. Takie etapowanie pozwala na efektywne wykorzystanie przestrzeni, jaka jest niezbędna w danym momencie, eliminując powstanie ogromnej kubatury już na początku, kiedy nie jest ona jeszcze potrzebna. Każdemu poziomowi towarzyszą dodatkowe usługi, które znajdują się na półpiętrach. Ich rodzaj został dobrany z uwagi na wielkość dworca na danym etapie rozbudowy i zapotrzebowanie. Peron pierwszy jest wyposażony w usługi gastronomiczne oraz poczekalnię z tarasem widokowym, drugi zostanie wzbogacony o małe sklepy, a przy trzecim zostaną zlokalizowane pokoje hotelowe. Same perony również zostały zaprojektowane tak, aby ich wielkość była optymalna. Dzięki zastosowaniu parametrycznych rozwiązań ich długość może się zmieniać w zależności od ilości osób na dworcu oraz liczby przyjeżdżających pociągów. Ruchome części ukryte są wewnątrz góry i wysuwają się z niej w miarę potrzeby, powiększając długość peronu. Fasada wysuniętej części jest kinetyczna i podąża za ruchem promieni słonecznych, co przekłada się na energetykę obiektu. Punktem wspólnym wszystkich peronów jest komunikacja pionowa. Perony zostały obrócone względem tego punktu w trzech różnych kierunkach, tak że stanowią trzy szlaki komunikacyjne. Ulokowanie dworca wewnątrz góry sprawia, że temperatura w środku obiektu nie ulega tak łatwo wahaniom dzięki stałej temperaturze gruntu. Do funkcjonowania obiektu będzie wykorzystana m.in. energia geotermalna i wodna z wodospadu. Projekt Rostanice prezentuje nowe podejście do kwestii komunikacji. Wykorzystuje potencjał natury, jednocześnie minimalizując swój wpływ na środowisko.

Wszelkie zastosowane rozwiązania zostały zaprojektowane w oparciu o najnowsze technologie wykorzystujące filozofię BIM oraz projektowanie parametryczne. Programy te wspierają pracę projektantów i pozwalają uzyskać optymalne efekty.

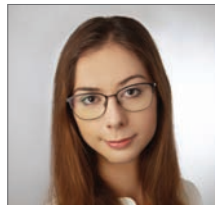

INŻ. ARCH. MARTYNA MAJER

Absolwentka studiów inżynierskich na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Aktualnie studentka II stopnia Architektury i Ochrony Zabytków. Jako członkini zarządu koła naukowego BIMiś organizowała dwie edycje Konferencji Technologii BIM oraz występowała w nich jako prelegent. Laureatka zeszłorocznej edycji Konkursu dla Młodych Inżynierów i Architektów w zadaniu Rzeka, która łączy.

MILENA SZYMCHAK

Politechnika Wrocławska
Wydział Architektury.

Z tytułem inż. arch. obecnie kontynuuje studia II stopnia na kierunku Architektura i urbanistyka w języku angielskim. Swoje zainteresowanie technologią BIM rozwija jako członek zarządu Koła Naukowego BIMiś, z którym realizuje szkolenia i warsztaty, takie jak ogólnopolska konferencja Technologia BIM online, w której brała także aktywny udział – jako prelegent. Laureatka wielu konkursów, między innymi zeszłorocznej edycji Konkursu dla Młodych Inżynierów i Architektów w zadaniu Rzeka, która łączy.

MAGDALENA GOLINA

Studentka I roku studiów magisterskich na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej na specjalności Konstrukcje Budowlane.

Laureatka 2. miejsca zeszłorocznej edycji Konkursu dla Młodych Inżynierów i Architektów w zadaniu Rzeka, która łączy. Swoje pierwsze doświadczenia zawodowe zdobywa na jednym z placów budowy na terenie Wrocławia.

MATEUSZ OTTO

Student III roku studiów inżynierskich na Wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej na specjalności Inżynieria Budowlana.

Laureat poprzedniej edycji Konkursu dla Młodych Inżynierów i Architektów. Swoją przyszłość wiąże z projektowaniem konstrukcji stalowych, szczególnie dla przemysłu.

INŻ. AGNIESZKA STRAP

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego
Politechnika Wrocławska.

Studentka studiów magisterskich na specjalności Konstrukcje Budowlane. Swoją przyszłość wiąże z projektowaniem konstrukcji w budownictwie przemysłowym. Szczególne zainteresowania to konstrukcje stalowe oraz efektywność energetyczna budynków. Laureatka drugiego miejsca zeszłorocznej edycji Konkursu dla Młodych Inżynierów i Architektów w zadaniu wspólnym Rzeka, która łączy.

II NAGRODA – 10 000 zł

ZADANIE WSPÓLNE ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE: PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ.

PRZYSTAŃ. REWITALIZACJA OBSZARU DWORCA II INFRASTRUKTURY KOLEJOWEJ W LEWINIE KŁODZKIM

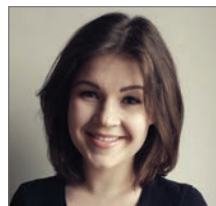

Rewitalizacja dworca i infrastruktury kolejowej. Lewin Kłodzki jest położony w malowniczym górskim terenie pomiędzy Wzgórzami Lewińskimi a Górą Orlickimi. Przebiegają przez niego dwa szlaki turystyczne. By w pełni wykorzystać potencjał turystyczny, autorzy zaproponowali rewitalizację terenu kolejowego. Dworzec aktualnie jest adaptowany na cele mieszkaniowe. Jest to budynek jednokondygnacyjny, o konstrukcji drewnianej, z dwuspadowym dachem o niewielkim nachyleniu połaci, z wieloma widocznymi na elewacjach detalami, które podkreślają jego regionalny charakter. W odnowionym budynku dworca centralny punkt stanowi poczekalnia z biletomatami. Za nią ulokowano część socjalną z toaletami wyposażonymi również w prysznic do dyspozycji turystów przemierzających się w pobliżu pieszo lub rowerami. W budynku przewidziano także ogólnodostępną kuchnię / jadalnię. Przy poczekalni znajdują się pomieszczenia związane z wynajmem pokoi w hostelu mieszczącym się naprzeciw dworca. Pozostałą część zachowanej zabudowy stanowi strefa techniczno-magazynowa związana z obsługą całego zamierzenia. Hostel oferuje pokoje jedno-, dwu- oraz trzyosobowe. Jeden z nich przystosowany jest dla osób z niepełnosprawnością.

Cały kompleks ma działać samoobsługowo – od kupienia biletu na pociąg przez zakup jedzenia po wynajem i opuszczenie pokoju – wszystkie czynności są obsługiwane przez automaty oraz aplikacje internetowe. Zarządca obiektu oraz osoba odpowiedzialna za porządek mogą w takim wypadku zdalnie kontrolować sytuację w obiektach, pojawiając się na terenie sporadycznie.

Linia kolejowa biegnąca przez Lewin nie jest obecnie zelektryfikowana. W przyszłości zakłada się jej elektryfikację oraz przedłużenie do Czech, zwiększając tym samym możliwości komunikacyjne kolei, podnosząc walory turystyczne okolicznych miejscowości oraz dając alternatywę innym, mniej szkodliwym dla środowiska środkom komunikacji. Biorąc pod uwagę aspekt ekologiczny, na budynkach zastosowano panele fotowoltaiczne. Ponadto, zapewniając odpowiednią infrastrukturę, promuje się wycieczki łączone pieszo-rowerowo-kolejowe, kładąc nacisk na zminimalizowanie nieodnawialnych źródeł energii i ograniczanie produkcji odpadów.

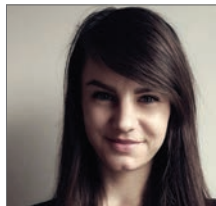
Forma budynków odwołuje się do pierwotnej zabudowy Lewina. Obiekty poprzez niewielką skalę oraz użycie naturalnych elementów wykończeniowych wpisują się w otaczający krajobraz oraz tworzą z nim harmonijną całość.

ALEKSANDRA BERNARD

Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej oraz Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Współautorka wyróżnionej w poprzedniej edycji konkursu Builder for the future pracy w zadaniu Rzeka, która łączy. Aktualnie asystentka architekta zajmująca się projektowaniem oraz tworzeniem grafik. W swoich projektach kieruje się zasadą funkcjonalności i minimalizmu.

MAJA CICHOWLAS

Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej oraz Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

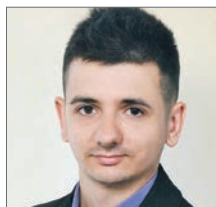
Współautorka projektu wyróżnionego w poprzedniej edycji konkursu Builder for the future w zadaniu Rzeka, która łączy. Brała udział w projekcie edukacji architektonicznej jako prowadząca zajęcia z przedszkolakami w ramach programu Archi-Przygody, realizowanego przez Narodowe Centrum Kultury. Obecnie spełnia się zawodowo jako asystent architekta. Swoje zainteresowania skupia wokół architektury modernistycznej oraz zagadnień związanych ze środowiskiem BIM.

JOANNA BAGROWSKA

Studentka V roku Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej.

Wyróżniona w konkursie B4YF w zadaniu Rzeka, która łączy. Aktywna członkini koła naukowego Młodzi Menedżerowie Budownictwa. Główna koordynatorka konferencji Nowych Technologii w budownictwie BIMaction na Politechnice Wrocławskiej. Pasjonatka BIM-u.

MATEUSZ ŚMIGŁA

Student V roku Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej.

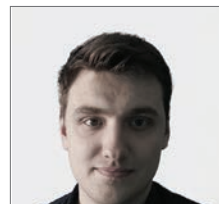
Członek koła naukowego Młodzi Menedżerowie Budownictwa, gdzie zajmuje się technologią BIM i jej efektywnym zastosowaniem w projektowaniu. Pasjonat nowych technologii, motoryzacji i astronomii. Członek wyróżnionego zespołu w poprzedniej edycji Konkursu dla Młodych Architektów i Inżynierów w zadaniu Rzeka, która łączy.

III NAGRODA (ex aequo) – 6 000 zł

ZADANIE WSPÓLNE ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE: PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ.

DWORZEC W KONSTANCINIE-JEZIORNIE JAKO PROTOTYPOWY MODEL ZRÓWNOWAŻONEJ PRZESTRZENI PUBLICZNEJ MIASTA

Nowa wizytówka miasta. Główną ideą projektu jest stworzenie zielonej, przystosowanej dla wszystkich użytkowników przestrzeni miejskiej. Dworzec został zaprojektowany w centrum Konstancina przy głównych ulicach wylotowych z miasta w kierunku Warszawy oraz Piaseczna. Obszar projektowanej działki został przeznaczony w Planie Miejscowym na trasę szybkiego ruchu GP oraz tereny zieleni parkowej. Z uwagi na koszty działek, renomę miasta jako uzdrowiska oraz brak komunikacji kolejowej zdecydowaliśmy się na polemikę z planem miejscowym. Projekt w pełni odpowiada założeniom planistów, realizując przestrzeń parkową oraz trasę szybkiego ruchu. Dworzec został podzielony na trzy poziomy. Kondygnacja 0 umożliwia bezpośredni dojazd do obiektu dla samochodów i swobodny dostęp do przestrzeni dla pieszych. Na kondygnacji -1 zostały umieszczone perony dworca i ukryta pod poziomem terenu linia kolejowa. Zlikwidowany został przejazd naziemny, powodujący korki w dotychczasowym ruchu kołowym. Na kondygnacji -2 została zaplanowana trasa szybkiego ruchu. Poziom terenu został tak ukształtowany, aby dworzec był dostępny dla każdego użytkownika. Pasażerowie mogą dostać się z poziomu zero dworca górnego na poziom peronu przy pomocy schodów oraz windy. Dworzec dolny został przystosowany tak, aby na peron można było dostać się przez poziom -1 od części parkowej. Obydwa poziomy zostały zaprojektowane w taki sposób, aby każdy użytkownik mógł się w nich poruszać dzięki delikatnym spadkom. Całość koncepcji została wpisana w założenie parkowe umożliwiające stworzenie przyjaznej przestrzeni wokół dworca. Organiczna forma terenu zielonego ma na nowo zdefiniować reprezentacyjną przestrzeń Konstancina dla nowych przyjezdnych i stanowić nową wizytówkę dla miasta.

KAMIL AMBROZIK

Student IV roku Wydziału Architektury
Politechnika Warszawska

Absolwent Technikum Architektoniczno-Budowlanego w Warszawie. Doświadczenie zawodowe zdobywał w pracowniach: BRIC ARCHITEKCI, BRITT PLAN oraz

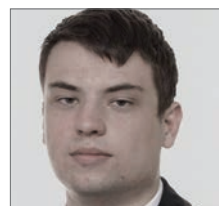
APA Wojciechowski. W trakcie swojej edukacji odbył liczne praktyki i kursy zawodowe, m.in. w CKP w Warszawie, Architektury Parametrycznej, Autodesk. Posiada tytuł Technika Budownictwa. Prywatnie jest pasjonatem podróży, grafiki komputerowej oraz historii.

PATRYK CZAPLICKI

Student IV roku Wydziału Inżynierii Lądowej
Politechnika Warszawska

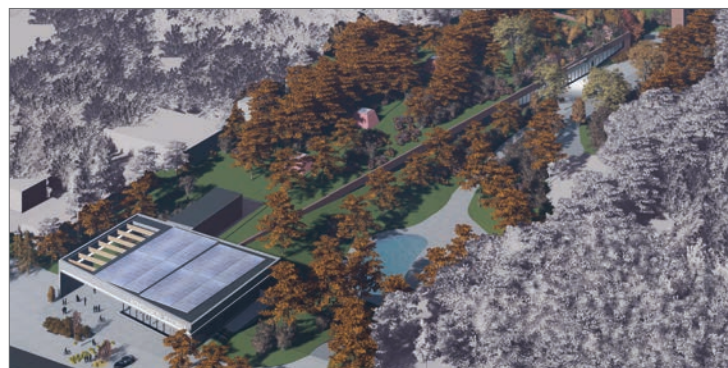
Absolwent Technikum Architektoniczno-Budowlanego w Warszawie oraz laureat Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych. Doświadczenie zdobywał podczas praktyk na budowie oraz w Centrum Kształcenia Praktycznego, a także na praktykach geodezyjnych w Ostródzie. Przyszłość chciałby związać z technologią BIM w zakresie zarządzania procesem inwestycyjnym. Oprócz zainteresowania budownictwem – pasjonat podróży, wędrówek górskich, lotnictwa i fotografii.

KRZYSZTOF WIŚNIEWSKI

Absolwent Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska na kierunku budownictwo
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Finalista Olimpiady Budowlanej w MWSLiTW. Doświadczenie zdobywał w trakcie staży i praktyk w różnych firmach branży budowlanej. Aktualnie pracuje jako inżynier budowy u generalnego wykonawcy. Lubi wyzwania, swoją przyszłość wiąże z pracą z wykorzystaniem nowych technologii w budownictwie.

III NAGRODA (ex aequo) – 6 000 zł

ZADANIE WSPÓLNE ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE: PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ.

GOLDEN STATION

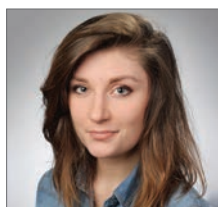

Dworzec w Karpaczu i nowa kolej jednoszynowa. Projekt przedstawia nowoczesny budynek dworca połączony z przystankiem kolejowym, który został umiejscowiony w Karpaczu w dolinie rzeki Łomnicy. Karpacz jest jednym z najpopularniejszych miejsc do wypoczynku oraz uprawiania turystyki w Karkonoszach. Jednak ogromną barierą jest brak połączenia kolejowego. Stworzenie takiego połączenia z pewnością pobudziłoby do rozwoju cały region. Lokalizacja dworca nie jest przypadkowa, gdyż projekt został ulokowany w niedalekiej odległości od niegdyś istniejącej stacji dworca kolejowego, która dziś pełni funkcję m.in. Muzeum Zabawek. Proponowana trasa kolejowa rozpoczynałaby się w Jeleniej Górze i następnie, mając przystanki w miejscowościach Łomnica i Mysłakowice, kończyłaby swój bieg w Karpaczu Dolnym. Na proponowanej trasie istnieją linie kolejowe, jednak obecnie nie jest prowadzony na nich ruch. Pomysłem na rozwiązanie tego problemu jest stworzenie nowej kolei jednoszynowej, w której pojazd poruszałby się po jednej szynie, jadąc bezpośrednio z Jeleniej Góry do Karpacza i z powrotem. Inspiracją dla projektu stanowi historia Karkonoszy. Rejony te były zamieszkiwane przez górników oraz poszukiwaczy złota. Karkonosze słynęły ze swoich bogatych złóż kruszców. Złoto stało się inspiracją dla naszego projektu. Bryła przypomina dwie sztabki złota. Jedna ułożona horyzontalnie, zaś druga wertykalnie pochylająca się pod kątem. Dzięki dwóm charakterystycznym formom budynku mamy wyraźny podział na główne funkcje. Bryła horyzontalna pełni funkcję przystanku kolejowego, zaś wertykalna jest przeznaczona pod budynek dworca wraz z towarzyszącymi funkcjami. Zarówno dworzec, jak i przestrzeń wokół niego mają w sposób integralny wpasowywać się w otoczenie. Stworzenie budynku dworca w Karpaczu z dodatkowym elementem funkcji gastronomicznej nie tylko urozmaici swoją nowoczesną architekturą niezwykle przystanną przestrzeń, ale także poprawi aspekt komunikacyjny i turystyczny.

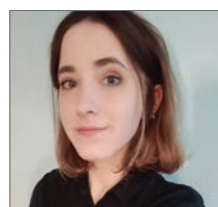
MGR INŻ. ARCH. ŁUCJA STAROŚCIAK

Absolwentka Wydziału Budownictwa i Architektury na kierunku Architektura i Urbanistyka Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Laureatka drugiego miejsca w konkursie studenckim na opracowanie koncepcji urbanistycznej dla części obszaru miejscowości Lipiany położonego nad Jeziorem Kościelnym. Autorka projektu magisterskiego Ośrodek dziennego pobytu w Szczecinie oraz inżynierskiego pt. Galeria Sztuki przy ulicy Łaziebnej w Szczecinie. Jej zainteresowania koncentrują się wokół projektów uwzględniających podejście proekologiczne oraz prospołeczne. W projektowaniu niezwykle ważne jest dla niej połączenie pięknej, przyjaznej dla ludzi przestrzeni z funkcjonalizmem. Pasjonatka architektury wnętrz, sztuki, designu i malarstwa.

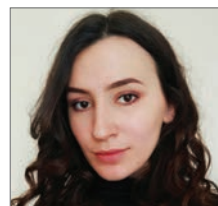
INŻ. ARCH. ALEKSANDRA ŁABUDA

Studentka Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Bierze czynny udział w wymianach zagranicznych na partnerskich uczelniach w Europie i na świecie. Posiada umiejętność pracy w programach takich jak ArchiCAD, AutoCAD, SketchUp, Photoshop, Lumion, Twinmotion, Artlantis czy Rhinoceros 3D. Pasjonatka architektury organicznej, dekonstruktywizmu, podróży oraz żeglarstwa, co stanowi niesamowitą dawkę inspiracji. Doświadczenie zawodowe zdobywa w kraju oraz za granicą. Aktualnie projektantka strzelnic wojskowych oraz garnizonowych.

ALEKSANDRA DZIADOSZ

Studentka IV roku I stopnia na wydziale Budownictwa Lądowego i Wodnego na Politechnice Wrocławskiej na specjalizacji Inżynieria Budowlana. Posiada umiejętność pracy w programach AutoCAD, Robot Structural Analysis Professional, Allplan. Doświadczona w pracy jako kreślarz w biurze projektowym. Laureatka pierwszego miejsca w zadaniu wspólnym architektoniczno-inżynierskim pt. Rzeka, która łączy w 2019 roku. Zainteresowania wiąże z konstrukcjami żelbetowymi oraz budownictwem kubaturowym.

INŻ. EWA BURDZIAK

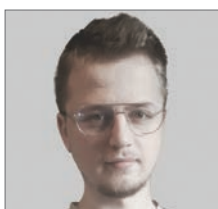
Studentka I roku II stopnia, studia dzienne, wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej, specjalizacja Konstrukcje Inżynierskie i Specjalne. Absolwentka uczelni Politechnika Wrocławska, wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego, specjalizacja Geotechnika i Hydrotechnika. Autorka wielu projektów związanych z ukończoną specjalizacją Geotechnika i Hydrotechnika, m.in. projektowanie ścianek szczelnych, organizacja prac ziemnych na terenie placu budowy, tworzenie konstrukcji tuneli samochodowych, tuneli kolejowych, przejść podziemnych oraz konstrukcji budowli hydrotechnicznych, takich jak jazy stałe bądź ruchome. Inne projektowane obiekty dotyczą konstrukcji betonowych i stalowych oraz różnego rodzaju koncepcji związanych z mostownictwem, drogownictwem czy koleją.

I WYRÓŻNIENIE – 2 000 zł

ZADANIE WSPÓLNE ARCHITEKTONICZNO-INŻYNIERSKIE:

PROJEKT, KTÓRY ŁĄCZY. ŁĄCZY NAS KOLEJ.

REWITALIZACJA DWORCA KOLEJOWEGO W SIERAKOWICACH

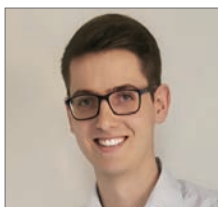

JAKUB LESZCZYŃSKI

Student V roku Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej. Absolwent studiów inżynierskich Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej.

Laureat II miejsca w konkursie architektoniczno-urbanistycznym Urzędu Miasta Gdańsk. Członek zarządu koła naukowego TXA WA PG. Pasjonat architektury historycznej i współczesnej architektury użyteczności publicznej.

Aktualnie pracuje nad dyplomem magisterskim dotyczącym kształtowania architektury oraz przestrzeni w celu odwrócenia działań i przejawów patologii społecznej. Hobbystycznie zajmuje się modelowaniem trójwymiarowym i wizualizacjami architektoniczno-urbanistycznymi.

ARIAN PŁOTKA

Student III roku kierunku Budownictwo na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Politechniki Gdańskiej. Student III roku kierunku Inżynieria Zarządzania Inwestycjami Budowlanymi w Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku.

Interesuje się głównie budownictwem szkieletowym, projektuje konstrukcje drewniane w systemie Dietrich's

3D CAD/CAM. Pracował przy budowie domów jednorodzinnych, uczestniczył także przy rozbudowach i modernizacjach obiektów użyteczności publicznej. Bierze udział w wielu inicjatywach organizowanych przez koło naukowe KOBRA. Śledzi trójmiejski rynek z nieruchomościami i pasjonuje się architekturą wnętrz. Urządza mieszkania w stylu nowoczesnym, loftowym czy też skandynawskim.

Rewitalizacja dworca kolejowego w Sierakowicach polegałaby na gruntownej zmianie jego otoczenia. Opuszczone obiekty w jego bezpośrednim sąsiedztwie stały się miejscem, które można uznać za potencjalnie niebezpieczne. Obecne uszkodzenia również samego budynku dworca – są znaczące. Restauracja obiektu polegałaby na gruntownej wymianie wnętrza i przystosowaniu go do pełnienia na powrót dawnej funkcji. Tytułem konkursu jest łączy nas kolej i zdecydowaliśmy odnieść się do tego na wielu płaszczyznach. Za najważniejszy problem tego miejsca uznaliśmy brak możliwości bezpiecznej komunikacji między Zatorzem a centrum wsi. Różnica wysokości jest na tyle znacząca, że przez prędkość schodzenia po przedziurach niejednokrotnie dochodziło w tym miejscu do różnych urazów ciała. Ponadto w szerszej analizie zwróciliśmy uwagę, że oddalony od dworca PKP (ok. 250 m) przejazd uliczny jest jedynym w całej wsi, który pozwala na bezpieczne przejście między obydwojema jej fragmentami. Dlatego naszym głównym założeniem było zapewnienie bezpiecznej komunikacji pieszej. Wyznaczając kierunki ruchu ludzi, skonstruowaliśmy dwie kładki okalające budynek dworca. Żeby nie burzyć ruralistycznego charakteru miejscowości i bardziej wyeksponować zabytek, postanowiliśmy, że kładki te będą porośnięte zielenią niską. Nasze kładki są obiektami wielofunkcyjnymi. W zagospodarowaniu terenu postanowiliśmy również zadbać o inne obiekty usługowo-społeczne. Swobodne rozmieszczenie ich w przestrzeni miało na celu urbanistyczne połączenie obu fragmentów wsi. Nie chcieliśmy przekształcać dworca i tych obiektów w jedną większą kubaturę, gdyż zniszczyłoby to charakter miejsca, w którym nie występują podobne obiekty. Bardzo zależało nam na społecznym charakterze projektu, dlatego kształtowana przestrzeń zawiera dużo zieleni, posiada nowe obiekty o charakterze usługowo-społecznym i jest pozbawiona barier komunikacyjnych (dla osób niepełnosprawnych są przewidziane rampy oraz winda, która umożliwi pokonanie wysokości).

ZADANIE ARCHITEKTONICZNE

**WYZWANIE
MŁODEGO ARCHITEKTA**

LAUREACI

widzieć: HERBARIUM WE WROCŁAWIU

Projekt Herbarium. Wraz z oddalaniem się od natury jawi się ona jako wartość coraz cenniejsza. W dążeniu do jej doświadczania niedostrzegalna jest ta, która znajduje się tuż obok. Nieumiejętność widzenia sprawia, że tworząc definicję natury, tracimy jej część. Herbarium wydobywa z tkanki miejskiej chwasty, ukazując ich piękno oraz właściwości lecznicze.

Na przykładzie wrocławskiego osiedla został zaobserwowany proces urbanizacji dzikiego terenu, wypierający zwierzęta i rośliny z ich naturalnych siedlisk. Łąki i pola są zastępowane budynkami, trawnikami oraz niewielkimi drzewami, ledwo utrzymującymi się w ocieplającym się klimacie. Projektowane są przestrzenie jednorodne, monogatunkowe, z pominięciem wartości zastanych. W dzikiej zieleni towarzyszącej miejskiej codzienności zaczęliśmy widzieć intruza lub staliśmy się na nią zupełnie ślepi.

Wraz z podjęciem tematu pracy analizie została poddana flora niezabudowanych działek. Szukając wzmocnienia w relacji człowiek-roślina, na pierwszy plan została wydobyta grupa chwastów posiadających właściwości lecznicze. To one stały się głównym budulcem projektu. Aby podkreślić obecność natury i wzmocnić jej odbiór, powstała architektura. Składa się z trzech części: aktywnego doświadczania poprzez łąkę, zgłębiania wiedzy i uprawy lokalnych roślin leczniczych w pierścieniu oraz z budowania relacji, korzystając z dóbr zebranych w pawilonie herbaciarni. Herbarium stanowi pierwszy krok, który dzięki zrozumieniu buduje wrażliwość i szacunek do roślin.

ADRIANA SOWA

absolwentka Wydziału
Architektury Politechniki
Wrocławskiej.

Wraz z rozpoczęciem studiów zdobywa praktyczne doświadczenie w pracowniach architektonicznych oraz samodzielnie, podejmując wyzwania konkursowe. Teorię rozwija podczas licznych warsztatów i innych inicjatyw studenckich, jako uczestnik lub organizator. Niedawno rozpoczęła pracę w zespole konkursowym we wrocławskim oddziale biura Heinle, Wischer und Partner. Architekturę traktuje nie tylko funkcjonalnie i estetycznie, ale również jako nośnik idei pozwalający reagować na bieżące problemy.

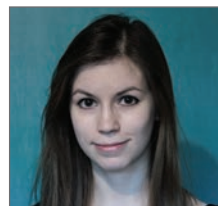
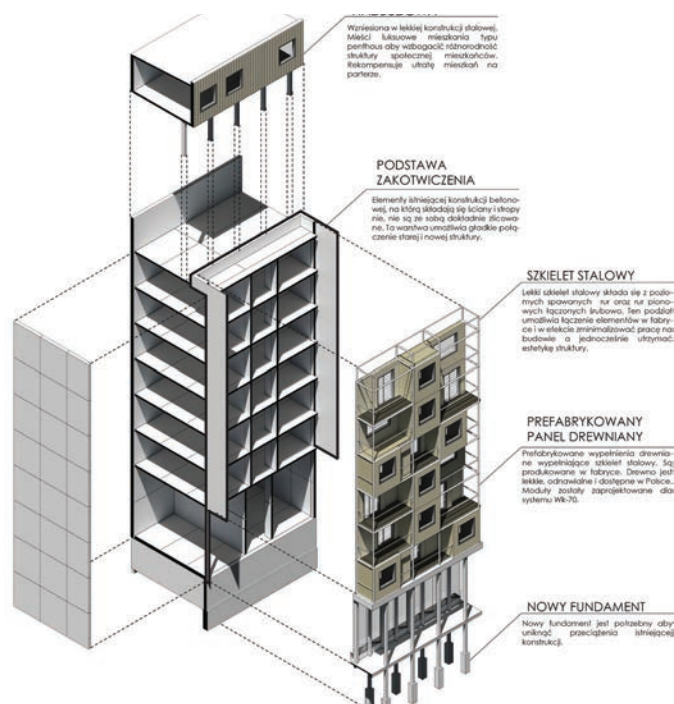
REWITALIZACJA WIELKIEJ PŁYTY W POLSCE

Wielka płyta w nowej odsłonie. Mieszkania z wielkiej płyty stanowią 28% wszystkich mieszkań w Polsce. Oprócz degradacji związanej z upływem czasu ich wady wynikają z niskiej jakości użytych materiałów oraz wpisanej w ten system prefabrykacji monotonii.

Mój projekt jest propozycją uniwersalnej metody rewitalizacji bloków Wk-70. Jej celem jest usunięcie trzech najważniejszych wad wielkiej płyty: niewydajności energetycznej, niskiej jakości przestrzeni oraz braku języka architektonicznego tworzącego tożsamość miejsca.

Opracowany przeze mnie obiekt znajduje się przy ulicy Koncertowej 10 na Ursynowie Północnym w Warszawie. Ze względu na jego niewielką powierzchnię oraz pełen dostęp do dokumentacji technicznej mógł posłużyć mi do klarownej ilustracji mojej metody. Przewiduję w niej następujące kroki:

1. DEKONSTRUKCJA. Wyburzenie ścian działowych i zewnętrznych ścian osłonowych (ZSO); pozostawienie konstrukcji betonowej (ściany nośne i stropy).
2. KONSTRUKCJA STALOWA na nowym fundamencie w odległości 1,5 m od łoża budynku. Umożliwia powiększenie powierzchni użytkowej budynku.
3. WYPEŁNIENIE elewacji i ścian działowych prefabrykatami drewnianymi.
4. NADBUDOWA zwiększająca intensywność zabudowy bez konieczności jej dogęszczania.
5. PARTER wyróżniony, razem z nadbudową nadaje elewacji klasyczny podział. Zastosowanie współczesnych prefabrykatów pozwala osiągnąć metodologiczną spójność z istniejącą prefabrykowaną konstrukcją. Ze względu na niewielką wagę, odnawialność i dostępność w Polsce wybrałam prefabrykaty drewniane.

ANNA KAIM

Absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej.

Laureatka konkursów krajowych i międzynarodowych: II miejsce w konkursie na pawilon IARP, finalistka konkursu Drewno w Architekturze, wyróżnienie (mention) w YAC (Kid's Factory), wyróżnienie mOOO Architecture Design Competition (Macau Waterfront). Absolwentka programu AEC Global Teamwork na Stanford University. Doświadczona w pracy zespołowej, także online. Wyszczególniona w projektowaniu parametrycznym i w środowisku BIM. Interesuje się prefabrykacją drewnianą oraz betonową w kontekście architektury przyszłości. Czynnie zajmuje się rysunkiem i malarstwem, hobbystycznie literaturą science fiction.

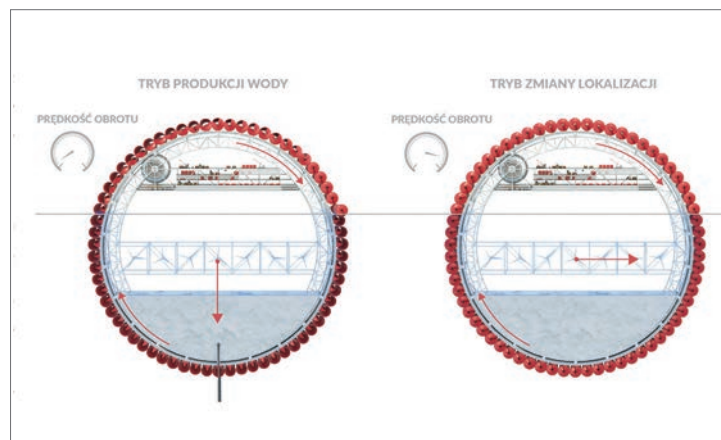
Icemill – PURE WATER FOR GLOBAL

KATARZYNA PRZYBYŁA

Politechnika Wrocławska
Wydział Architektury

Doktorantka Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, absolwentka Politechniki Śląskiej oraz Politechniki Wrocławskiej (z wyróżnieniem). Wielokrotna laureatka konkursów krajowych oraz międzynarodowych (m.in. w Nowym Jorku i Paryżu). Autorka wielu referatów oraz artykułów konferencyjnych. Jej zainteresowania dotyczą architektury futurystycznej i architektury eksperymentalnej. Tematem jej pracy jest architektura podwodnych habitatów. W swoich projektach skupia się na odpowiednim wykorzystaniu warunków otoczenia oraz dostępnej technologii.

Projekt stacji odsalania Icemill ma na celu zastosowanie technologii zamrażania do produkcji wody pitnej, obniżenia temperatury wód oraz regulacji zasolenia oceanu. Ulokowanie jednostek na całym świecie mogłoby spowolnić katastrofę ekologiczną, jednocześnie łagodząc eskalację konfliktów o wodę. Stacje pozwoliłyby na stworzenie międzynarodowej sieci badawczej, stale monitorującej zmiany klimatyczne. Icemill został zaprojektowany na bazie struktury żyroskopu. Cylinder zewnętrzny służy do produkcji lodu i może się obracać niezależnie od części wewnętrznej. Proces odsalania składa się z trzech faz: produkcji, czyszczenia i topienia lodu, a lodowy młyn obraca się zgodnie z tym cyklem. Lód wytwarzany byłby w zbiornikach instalowanych na lodówkach. Zbiornik został zaprojektowany w formie zwężającego się cylindra, aby wspomóc proces oczyszczania lodu – solanka wypływa samodzielnie dzięki grawitacji i wraca do oceanu. Zastosowanie zbiorników zapewnia większe możliwości transportu – czysta woda może być przewożona nie tylko tankowcami, ale także innymi jednostkami. W nieruchomym cylindrze wewnętrznym zostały umieszczone: platforma robocza, turbiny prądotwórcze oraz zbiorniki balastu wodnego, które utrzymują stabilność obiektu. Platforma robocza pozwala pracownikom na dłuższe pobyty w stacjach odsalania, funkcjonując podobnie jak na platformach wiertniczych. Icemill to propozycja nowej industrializacji, która nie tylko nie eksploatuje planety, ale pomaga w utrzymaniu jej globalnej równowagi.

ŚMIECIORY NIE POTWORY – ŚMIECIOWE PRZETWORY. DRUGIE ŻYCIE ŚMIECI JAKO JEDNOSTKA MIESZKALNA – UPCYKLING

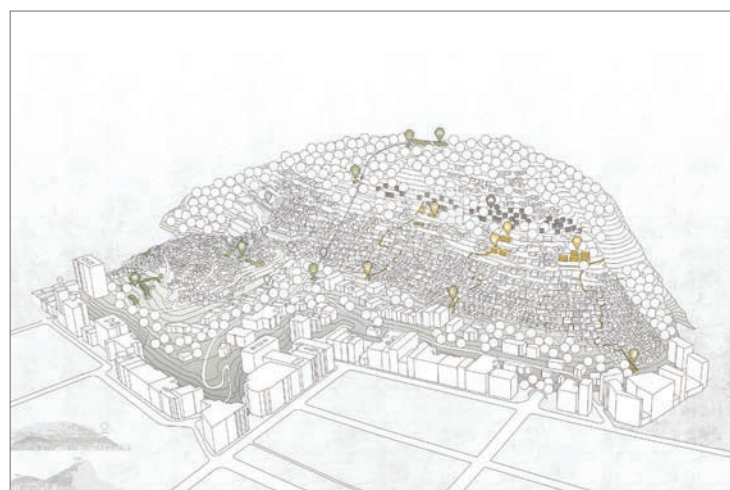
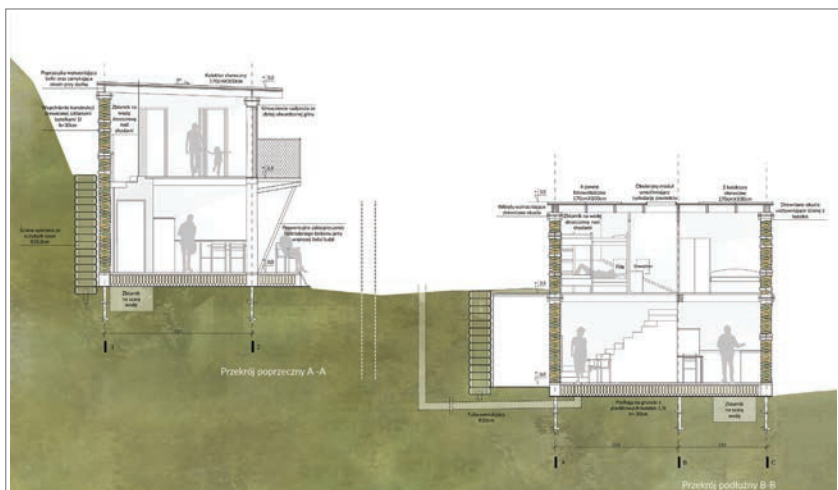
NATALIA TROCHONOWICZ

Politechnika Warszawska
Wydział Architektury.

Absolwentka (z wyróżnieniem) Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Laureatka konkursu architektonicznego Buildera Wykreuj przestrzeń w kategorii Revit oraz Rzeźba, która łączy – zadania wspólnego dla inżynierów i architektów w edycji 2018/2019. Współautorka zwycięskiego konkursu projektowo-realizacyjnego na Park Żerański i konkursu projektowo-realizacyjnego na Kopiec Powstania Warszawskiego. Członkini organizacji studenckich oraz aktywna wolontariuszka społeczna. Pasjonatka podróży – praktyki projektowe oraz kursy architektoniczne odbyła m.in. w Austrii, Mołdawii, Indiach, Brazylii i Tunezji. Grafik na hackathonach na poziomie ogólnopolskim na Politechnice Warszawskiej oraz międzynarodowym w Watykanie. Pozytywna osobowość, zawsze otwarta na nowe wyzwania.

Koncepcja jednostki mieszkalnej w formule upcykling. Działanie projektowe obejmuje ubogie osiedle w Rio de Janeiro. Rewitalizowane favele są ulokowane na granicy plaży Ipanema i Copacabana. Wyraźnie zaznaczają one podział miasta. Wizyta w jednym z osiedli ubogich skłoniła mnie do głębokiej refleksji i dała chęć do działania.

Podjęte przeze mnie zagadnienie architektoniczne to koncepcja ekologicznego domku stworzonego z tanich, pochodzących z recyklingu materiałów. Wiodącą koncepcją jest inspiracja systemem Earthship. Jest to pomysł wykorzystujący zużyte materiały, tworząc strukturę, która w minimalnym stopniu wpływa na środowisko. Kreuje to pewnego rodzaju artystyczną bryłę. Projektowane osiedle posiada także systemy umożliwiające: wytwarzanie energii elektrycznej, zbieranie wody deszczowej oraz ponowne jej wykorzystywanie, naturalną wentylację, ogrzewanie i chłodzenie termo-słoneczne oraz system zacięcia.

II WYRÓŻNIENIE – 1 000 zł

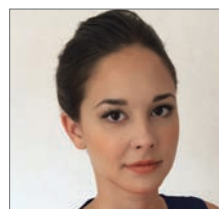
ZADANIE KONKURSOWE: WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

„NIC” – WARTO WSZYSTKO

Etyczne dylematy... Analiza aspektów zawodu architekta doprowadza do wniosku, że sam proces projektowania i finalizacja obiektu nie jest największym wyzwaniem. Bez znaczenia jest kształt czy projektowana konstrukcja. Największym wyzwaniem jest starcie między nieświadomym inwestorem ze swoją racją a etyką zawodową architekta.

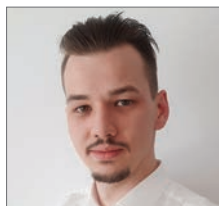
Projekt w formie manifestu skupia się na aspekcie wizualnym projektów. Gdyby poszerzyć zakres opracowania, poruszałibyśmy kwestie projektowania coraz mniejszych mieszkań, wykorzystywanie do maksimum powierzchni zabudowy, nie zważając na komfort mieszkańców, zarobki początkujących architektów w porównaniu do innych branż w zakresie kompetencji i wykonywanych obowiązków, marże polskich architektów – konfrontując je ze światowymi i wszędzie tam, gdzie szlachetne idee architektów przegrywają lub walczą ze światem kapitalizmu.

PAULINA MASIUKIEWICZ

Politechnika Wrocławska
Wydział Architektury.

Studentka II roku studiów II stopnia Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, absolwentka studiów I stopnia Politechniki Opolskiej. W latach 2018–2019 pracowała na stanowisku asystenta architekta w nagradzanym opolskim biurze projektowym, w którym nabrała doświadczenia zawodowego oraz odnalazła zamiłowanie do projektowania wnętrz. W wolnym czasie uczestniczy w konkursach architektonicznych, wykonuje wizualizacje i projekty aranżacji wnętrz jako freelancer oraz rozwija swoje pasje: rysunek i podróże.

TOMASZ ABRAM

Politechnika Wrocławska
Wydział Architektury.

Student II roku studiów II stopnia Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, absolwent studiów I stopnia Politechniki Opolskiej. Na przełomie 2018/19 roku pracował we Wrocławiu na stanowisku asystenta architekta w oddziale jednego z czołowych ogólnopolskich deweloperów mieszkaniowych. Wyróżniony w dwóch konkursach architektoniczno-urbanistycznych. Ulubione powiedzenie: „Wszystko jest możliwe, tylko na niektóre rzeczy trzeba trochę więcej czasu”. W wolnym czasie zajmuje się wizualizacjami architektonicznymi. Nie stroni od strzelectwa sportowego, skoków na spadochronie oraz rekreacyjnej jazdy na jednoślędzie po europejskich drogach.

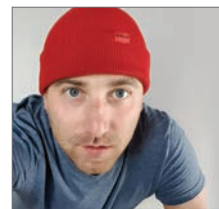
III WYRÓŻNIENIE – 1 000 zł

ZADANIE KONKURSOWE: **WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA**

SIEDLISKO EKOLOGICZNE JAKO KRAWĘDŹ CHRONIONEGO OBSZARU „BŁOTO” W PUSZCZY NIEPOŁOMICKIEJ

Koncepcja ekologicznego siedliska. Obszar „Wielkie Błoto” zlokalizowany pośrodku Puszczy Niepołomickiej jest siedliskiem chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zamieszkują tu również rodziny wielopokoleniowe. Motywem przewodnim koncepcji siedliska jest idea określana jako „slow city”. Cechą szczególną jest wykorzystanie zastanych warunków jako potencjału i sposobu na życie. Myślą przewodnią koncepcji siedliska było stworzenie przyjaznej przestrzeni wspólnoty społecznej pozwalającej na ekspresję lokalnej kultury i otaczającego obszaru naturalnego. Ośrodek społeczno-usługowy będzie również pełnił funkcję edukacyjną oraz eksploracyjną w kontekście otaczającego środowiska naturalnego – na dachu okalającym przestrzeń wspólną zostały zaprojektowane ogrody reprezentujące różnorodność roślinną występującą na obszarze chronionym.

WOJCIECH BAJDA

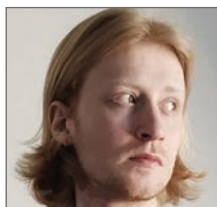
Politechnika Krakowska
Wydział Architektury.

Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej. Laureat konkursu na najlepszy projekt

studentki Instytutu Polskiej Kultury w Berlinie. Współautor Poradnika Aktywnego Obywatela realizowanego w ramach projektu Architektura Miast. Krakowska Perspektywa. Wolontariusz przy organizacji międzynarodowej konferencji naukowej Symmetry of Forms and Structures, Kraków-Wrocław. Aktualnie projektant architektury użyteczności publicznej i mieszkaniowej specjalizujący się w budownictwie pasywnym oraz wysokoenergooszczędnym. Zwolennik wdrażania metody BIM na każdym etapie procesu inwestycyjnego.

ARCHITEKTURA TO NIE TYLKO ARCHITEKTURA

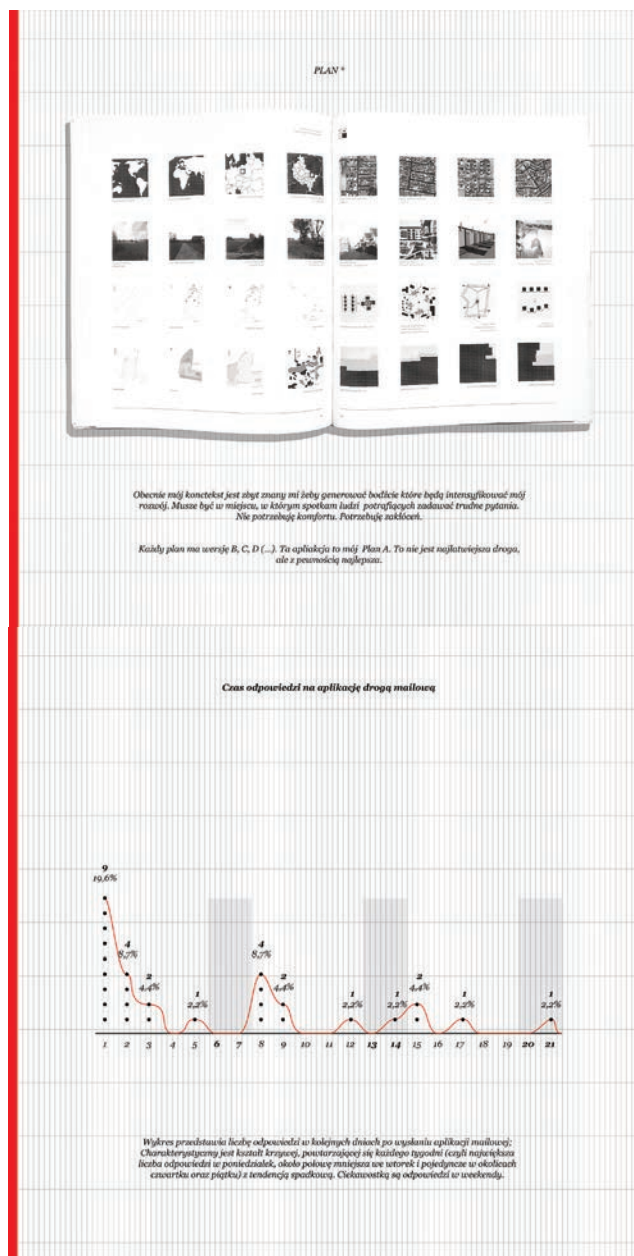
Paradoks. Pierwsze wyzwanie młodego architekta jest na wskroś niearchitektoniczne – znaleźć dobrą pracę. Oparta na prywatnym doświadczeniu historia poszukiwania miejsca zatrudnienia stała się pretekstem projektu badawczego dotyczącego architekta w stopniu nie mniejszym niż architektura. Projekt stanowi badanie procesu, który jest nie tyle tematem tabu, a który nie jest tematem po prostu. Nieproporcjonalność pomiędzy wagą sprawy a jej obecnością w dyskursie stanowi dysonans. Retoryka uczelni wyższych oraz architektoniczne ego wprowadziły narrację, której motto ucieleśnia tak zwana misja architektury. Narracja ta sprawia, że jakość pracy i wynagrodzenie nie są tożsame, a proces aplikacji jest nieokreślony. W Konkursie zaprezentowałem dwa początkowe etapy projektu.

KONSTANTY KOSMA MIKOŁAJCZAK

Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej.

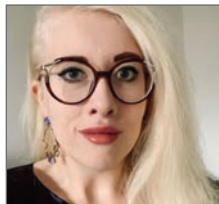
Architekt, urbanista, artysta plastyk. Pracował i mieszkał w Polsce, Szwecji oraz Francji. Obecnie architekt w paryskim biurze Lina Ghotmeh-Architecture. Jego projekty były prezentowane między innymi na London Festival of Architecture, Bangkok Architecture EXPO i Tirana Architecture Week. Za projekt Osiedla Cukrownia Gostawice otrzymał Międzynarodową Nagrodę FINSA Award, Nagrodę TUP im. Lidii Wejchert oraz I Nagrodę za Najlepszego Dyploma Politechniki Poznańskiej. Prelegent konferencji naukowej Odpowiedzialna Urbanizacja 2018, dyskutant Element Urban Talks 2019. Działacz kolektywu Od:zysk, organizator warsztatów OSSA Poznań 2019, założyciel pracowni artystycznej Rys~Mal.

FINALIŚCI

ZADANIE KONKURSOWE: WYZWANIE MŁODEGO ARCHITEKTA

KABINA MEDITACJI – SAMOWYSTARCZALNE MODUŁY WYCISZENIA

ANNA JANKOWSKA

Politechnika Białostocka, Wydział Architektury.

Samowystarczalne Moduły Wyciszenia. Projekt dotyczy kabin medytacji, które umożliwiają kilkudniowy pobyt w otoczeniu natury, wyciszenie się i czas po prostu na myślenie. Kabiny są elastyczne, samowystarczalne i proste w konstrukcji. Obiekty mogą być zlokalizowane w różnych miejscach (w lesie, nad jeziorem, w pobliżu terenów wypoczynkowych). Dzięki modułowej, lekkiej konstrukcji obiekt nie wymaga placu budowy, a ilość odpadów podczas produkcji jest zmniejszona. Cały obiekt nadaje się do rozbiórki i ponownego użycia (C2C).

MIĘDZY DRZEWAMI. PROJEKT KONCEPCYJNY ADAPTACJI BORU SOSNOWEGO

JULIA GIŻEWSKA

Politechnika Śląska, Wydział Architektury

Studentka II roku Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej Współorganizatorka i uczestniczka wystaw artystycznych oraz krajowych i międzynarodowych warsztatów studenckich. Współautorka artykułów konferencyjnych. Przewodnicząca Studenckiego Koła Naukowego +iKAWA, zajmującego się popularyzacją architektury i sztuki wśród dzieci, młodzieży oraz dorosłych. Zaangażowana w działania Instytutu Dokumentacji Architektury (IDA) przy Bibliotece Śląskiej. Interesuje się szeroko pojętą sztuką, a w architekturze poszukuje poetyki miejsca.

Projekt Między drzewami jest rodzajem landartu zlokalizowanym w borze sosnowym. Nie bez przyczyny wybrałam akurat te drzewa – to one w zdecydowanej większości tworzą drzewostan Polski, niosący ze sobą miliony historii, obrazów, zdarzeń... tajemnic. W projekcie zależało mi na stworzeniu miejsca, które dojrzewa niemalże razem z kontekstem. Czatoroczne założenie, minimalnie ingerujące w ekosystem, składa się z obiektu głównego – pawilonu zamkniętego oraz kładek/podestów przeobrażających się w zależności od czynników zewnętrznych.

POMYŚLMY O JUTRZE

MICHAŁ KACPRZYK

Politechnika Poznańska, Wydział Architektury

Student II roku na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej. Absolwent Technikum Budowlanego w Szczecinie. Były stażysta w biurze architektonicznym Open Architektura w Warszawie. Laureat ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów architektonicznych oraz projektowych, na podstawie których powstało kilka publikacji. Ambitny i pracowity miłośnik architektury oraz urbanistyki. PomyślmY o jutrze to projekt będący próbą przewidzenia przyszłości. Z założenia miał być lekarstwem na pogarszający się klimat. Budynek pełni rolę rusztowania, stelażu pod moduły mieszkalne. Mieszkania wznoszone są za pomocą lin i haków spuszcanych z ruchomych suwnic umieszczonych na kratownicy. Projekt skupia się głównie na walorach praktycznych i funkcjonalnych. Odpowiada na problemy związane m.in. z: przeludnieniem, emisją CO₂, miejską wyspą ciepła, komunikacją, recyklingiem, gromadzeniem wód.

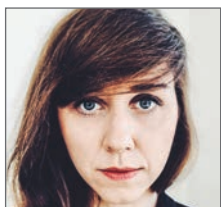

WYRÓŻNIENIA DODATKOWE ZA NAJLEPSZE PRACE, W KTÓRYCH ZOSTAŁY WYKORZYSTANE OBIEKTY BIM Z PLATFORMY BIMOBJECT.COM

PRZYZNANE PRZEZ FIRMĘ **BIMOBJECT POLAND**

I NAGRODA – 3.000 ZŁ

ZIARNO PIASKU

KLAUDIA JELONEK

Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury.

Ziarno piasku: projekt modelowego resortu na pustyni z funkcjami towarzyszącymi to modułowa odpowiedź na zjawisko turystyki pustynnej zawieszona w architektonicznej prowizoryczności oraz prawnej pustce. Destrukcja delikatnych ekosystemów stoi w sprzeczności ze współczesnym podejściem do przyrody oraz zagraża interesom lokalnych społeczności terenów pustynnych. Ziarno piasku to modelowy punkt informacyjny dla turystów oraz centrum badawcze dla naukowców. Obiekt ma za zadanie uwrażliwianie odwiedzających na

łatwe do przeoczenia niuanse przyrodnicze piaszczystych wydm Morza Czerwonego. Świadoma edukacja ekologiczna społeczeństw i ochrona kruchych form przyrodniczych to jedno z najważniejszych wyzwań naszego wieku.

II NAGRODA – 2.000 ZŁ

WIELKI PIEC

WOJCIECH REMER

JONASZ MATUSZCZYK

Politechnika Śląska, Wydział Architektury.

Adaptacja wielkiego pieca Huty Pokój w Rudzie Śląskiej na cele turystyczno-kulturalne. Projektowana forma obiektu ma za zadanie spajać nowo projektowaną tkankę z historyczną zabudową. „Komunikacyjny BOX” na poziomie drugiej kondygnacji pozwala na dostęp do poszczególnych elementów, takich jak maszynownia i sterownia, zespół nagrzewnic, estakada kolejowa, odpylnik

statyczny oraz Wielki Piec z tarasami widokowymi. „BOX” pełni także rolę otwartej przestrzeni wystawowej. W parterze obiektu zlokalizowano część biurowo-administracyjną oraz nowe funkcje uzupełniające, które mogą działać niezależnie od zespołu muzealnego.

III NAGRODA – 1.000 ZŁ

REFACTORY. REUSE. RECYCLE. REDUCE

PATRYCJA CZECHOWSKA

KATARZYNA WINKLER

Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury.

REfactory. REuse. REcycle. REduce. Modułowy szablon fabryki REfactory zmienia podejście do odpadów, postrzegając je jako pożądany i cenny surowiec. Gromadzi, sortuje i produkuje filament do drukarek 3D, z którego w efekcie powstaną pełnowymiarowe elementy konstrukcyjne oraz produkty codziennego użytku. Podstawą całego procesu jest precyzyjna integracja nowoczesnej

technologii z pracą człowieka. REfactory podkreśla nie tylko ponowne wykorzystanie materiałów, ale także zrównoważoną praktykę, zmuszając architekturę do stania się własną agencją aktywizmu w zakresie ochrony środowiska i budownictwa.

PROJEKTY PRZYGOTOWANE W ARCHICADZIE

FUNDATOR NAGRODY: WSC WITOLD SZYMANIK I S-KA

I NAGRODA – 3.000 ZŁ I VOUCHER NA SZKOLENIE BIM MANAGER

CENTRUM NAUKOWO-BADAWCZE

KLAUDIA TRĘBSKA, MONIKA PASTERNAK, PATRYCJA ZABORSKA
Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury

Centrum Naukowo-Badawcze wraz z zagospodarowaniem terenu na Wyspie Szczytnickiej we Wrocławiu. Główne założenie projektu to edukacja proekologiczna społeczeństwa. Budynek stanowi eksperymentalną jednostkę badawczą, która poprzez swoją strukturę umożliwia analizę materiałów i nowoczesnych technologii stosowanych w budownictwie. Obiekt posiada szklarnię wyposażoną w system akwaponiczny oraz poligon badawczy z eksperymentalną hodowlą roślin. Budynek pozytywnie oceniono pod względem ekologiczności, przeprowadzając m.in. charakterystykę energetyczną w programie Archicad.

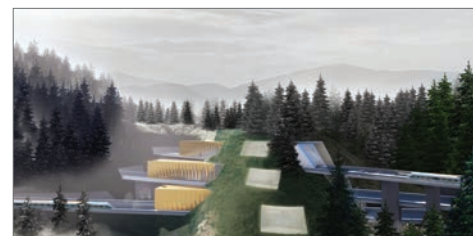
II NAGRODA – 2.000 ZŁ I VOUCHER NA SZKOLENIE BIM MANAGER

ROSTANICE

MARTYNA MAJER, MILENA SZYMCZAK
Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury.
MAGDALENA GOLINA, MATEUSZ OTTO, AGNIESZKA STRAP
Politechnika Wrocławska,
Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego.

Projekt Rostanice przedstawia koncepcję dworca kolejowego dla pociągów magnetycznych w Złotym Stoku. Główną ideą była optymalizacja zużycia energii. Zdecydowano się na stopniową rozbudowę dworca wraz z rosnącym zapotrzebowaniem na dodatkową kubaturę. Projekt zakłada nie tylko wzrost liczby peronów, lecz także zmianę ich długości, która będzie zależna od liczby pasażerów. Takie rozwiązania sprawiają, że zaprojektowany dworzec jest dynamiczny i potrafi dostosować się do zmieniających się warunków.

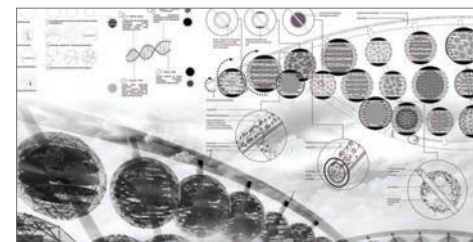
III NAGRODA – 1.000 ZŁ I VOUCHER NA SZKOLENIE BIM MANAGER

DNA_CYWILIZACJI

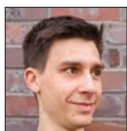
MATEUSZ ŚNIEŻEK, MAGDALENA OPANIA
Politechnika Śląska, Wydział Architektury.

DNA_cywilizacji Globalne ocieplenie powodujące wzrost poziomu wody oraz rosnące zanieczyszczenie powietrza i oceanu ma bezpośredni wpływ na jakość naszego życia. Ideą projektu była struktura i funkcja zapisu ludzkiego kodu genetycznego – jedynej informacji, która może przetrwać tysiące lat. Zaprojektowany zapis cywilizacyjny zbudowany jest z komplementarnych par funkcji. Obejmuje działania w czterech głównych obszarach: kultury, świata przyrody, nauki oraz mieszkalnictwa. Projekt zlokalizowano w Amsterdamie z uwagi na największe prawdopodobieństwo zalania Holandii.

WYRÓŻNIENIA – NAGRODY RZECZOWE

WIELKI PIEC

WOJCIECH REMER, JONASZ MATUSZCZYK
Politechnika Śląska, Wydział Architektury

Adaptacja **wielkiego pieca** Huty Pokój w Rudzie Śląskiej na cele turystyczno-kulturalne. Projektowana forma obiektu ma za zadanie spajać nowo projektowaną tkankę z historyczną zabudową. „Komunikacyjny BOX” na poziomie drugiej kondygnacji pozwala na dostęp do poszczególnych elementów, tj. maszynownia i sterownia, zespół nagrzewnic, estakada kolejowa, odpylnik statyczny oraz Wielki Piec z tarasami widokowymi. „BOX” pełni także rolę otwartej przestrzeni wystawowej. W parterze obiektu zlokalizowano część biurowo-administracyjną oraz nowe funkcje uzupełniające, które mogą działać niezależnie od zespołu muzealnego.

SIEDLISKO EKOLOGICZNE

WOJCIECH BAJDAŁA
Politechnika Krakowska, Wydział Architektury

Siedlisko ekologiczne jako krawędź chronionego obszaru „Błoto” w Puszczy Niepołomickiej. Motywem przewodnim koncepcji siedliska jest idea określana jako „slow city”. Celem było stworzenie przyjaznej przestrzeni wspólnoty społecznej pozwalającej na ekspresję lokalnej kultury oraz otaczającego obszaru naturalnego. Ośrodek społeczno-usługowy będzie również pełnił funkcję edukacyjną i eksploracyjną w kontekście otaczającego środowiska naturalnego – na dachu okalającym przestrzeń wspólną zostały zaprojektowane ogrody reprezentujące różnorodność roślinną występującą na obszarze chronionym.

CENTRUM EDUKACJI PRZYRODNICZEJ

ŁUKASZ BENTKA
Politechnika Poznańska, Wydział Architektury.

Centrum Edukacji Przyrodniczej w Ogrodzie Botanicznym UAM w Poznaniu. Głównym założeniem projektu jest stworzenie budynku, który pozwoli na integrację człowieka ze środowiskiem naturalnym przy zachowaniu historycznej tkanki Ogrodu Botanicznego. Centrum jest obiektem trzykondygnacyjnym o dominujących obłych formach. Większa część budynku jest skryta w podziemiu, aby nie zakłócać wizerunku ogrodu. Szczególnie ważną rolę odgrywa charakterystyczna forma oraz zieleń Ogrodu Botanicznego, w którą wkomponowuje się zaprojektowany budynek. Takie połączenie ma za zadanie stworzyć przestrzeń przyjazną do nauki i rekreacji.

Kolejne edycje konkursów organizowanych w ramach programu Builder For The Future dostarczyły dowodów, że nietypowe warunki, jakie potrafi zgotować rzeczywistość mogą być dla młodych umysłów o architektoniczno-inżynierskim zacięciu dodatkowym bodźcem do rozwoju i udowodnienia własnej kreatywności. Czym jeszcze, oprócz inwencji, zaskoczyli członków Kapituły uczestnicy oraz laureaci VII Konkursu dla Młodych Architektów?

AGNIESZKA KALINOWSKA-SOŁTYS

WICEPREZES SARP DS. ŚRODOWISKA

I OCHRONY KLIMATU, PARTNER

W APA WOJCIECHOWSKI ARCHITEKCI

Bardzo duża liczba prac odnosiła się do zagadnień związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Tegoroczny Konkurs dla Młodych Architektów i Inżynierów był inny niż poprzednie edycje. Uczestnicy nie tylko zmierzali się z dość trudnym zadaniem projektowym, które wymagało współpracy międzybranżowej, ale również, w związku z ogłoszeniem pandemii, musieli w sprawny i szybki sposób przygotować oraz zrealizować filmy prezentujące ich projekty. Poziom prac tegorocznego konkursu oceniam wysoko. Po raz pierwszy bardzo duża liczba prac odnosiła się do zagadnień związanych ze zrównoważonym rozwojem. Cieszy mnie, że młodzi ludzie, którzy często po raz pierwszy w życiu podejmują się współpracy międzybranżowej nad projektem, również decydują się na wybór zagadnień związanych z problemami współczesnego świata, jakimi są: zanieczyszczenie środowiska i zmiany klimatu wywołane działalnością człowieka.

PAWEŁ MAJCHROWSKI

KIEROWNIK DZIAŁU KOORDYNACJI INWESTYCJI

PONZIO POLSKA SP. Z O.O.

Mamy świadomość, jak ważne są spotkania z młodymi uczestnikami naszego zawodowego życia.

W pracach konkursowych uczestnicy mieli za zadanie wykorzystać z całej gamy systemów aluminiowych fasadę Ponzio PF152ESG (elewację w „czystej formie”, bez zewnętrznych listew mocujących), systemy okiennie-drzwiowe przeciwpożarowe Ponzio PE78EI DL oraz żaluzje przeciw-słoneczne Ponzio Sun Protect.

Młodzi studenci i architekci stanęli przed trudnym wyzwaniem, aby umiejętnie połączyć swoją wiedzę zarówno inżynierską, jak też architektoniczną z właściwym zastosowaniem proponowanych przez nas rozwiązań.

W temacie Projekt, który łączy. Łączy nas kolej idealnie sprawdziły się rozwiązania fasadowe wykorzystane zarówno w projekcie Dworzec Konstancin-Jeziorna, jak i Golden Station. W większości tych projektów konieczne było zastosowanie rozwiązań przeciwpożarowych Ponzio PE78EI DL, zarówno pod względem technicznym, jak i estetycznym.

Analizując prace dotyczące drugiego tematu konkursowego Wyzwanie młodego architekta, musieliśmy przyjąć nieco inny punkt widzenia. My, jako dostawcy systemów aluminiowych, bryły budynków postrzegamy przez pryzmat elewacji bogatych w szkło, zapraszających do wnętrza. Natomiast w pracy Nic – warte wszystko okazało się, że w trudnych relacjach z inwestorem trzeba czasem podejmować niełatwe, lecz odpowiedzialne decyzje. „Wyzwanie” w pracach architektów to inne spojrzenie na naturę: próba przywrócenia przyrody w mieście, jak w projekcie Herbarium we Wrocławiu, czy też nadanie wartości i godności budynkom z wielkiej płyty.

Podsumowując, mamy świadomość, jak ważne są spotkania z młodymi uczestnikami naszego zawodowego życia, którzy dzięki nam mogą dotrzeć do nowych rozwiązań, jak też właściwie je wykorzystać w swoich pracach konkursowych, a w przyszłości może również na budowach.

Wszystkim nagrodzonym, ale i pozostałym uczestnikom konkursu pozostaje życzyć projektów, które w przyszłości: za 100 czy 200 lat będą mogły ubiegać się o wpisanie na listę zabytków!

MARCIN SADOWSKI

ARCHITEKT, JEMS ARCHITEKCI

Symboliczne „Nic” kreuje wartości, a tylko z wartości możemy zbudować „Coś”.

Po ponownym sięgnięciu do nagrodzonych prac uderzyła mnie pierwsza ilustracja wyróżnienia. Nic – warto wszystko. Na pierwszym planie drewniany szafas gdzieś w dolinie tatrzańskiej, a za nim czerwone pudło ze znakiem zapytania. Fikcja studentów Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej? Niestety nie. Właśnie w tym tygodniu dostałem wiadomość od znajomych z Zakopanego o rozbiorce Lipowego Dworu przy ulicy Heleny Modrzejewskiej. Powstaną zapewne nowe apartamenty i zajmie się tym jakiś architekt... Cytując wprost autorów pracy konkursowej: „Bo czy etyka zawodowa góruje nad światem kapitalizmu?”. Zgadzam się w pełni z tezą, że Nic może być większe niż Coś.

Dodałbym od siebie, że symboliczne „Nic” kreuje wartości, a tylko z wartości możemy zbudować „Coś”. „Coś” istotnego i odpowiedzialnego, co widzę w drugiej nagrodzie. Wszyscy wiemy, że rewitalizacja istniejących zasobów zabudowy mieszkalnej jest/będzie koniecznością. I ma ogromny potencjał, choćby z uwagi na dobre lokalizacje tej zabudowy. To temat, który w sposób pragmatyczny i realny może odpowiadać na kwestie ochrony środowiska, często zdominowane przez wątpliwe futurologie.

„Coś” pięknego i mądrego. Tylko tyle, a może aż tyle na temat Herbarium we Wrocławiu. Gratuluję.

dr inż. arch.

PIOTR LEWICKI

ARCHITEKT

BIURO PROJEKTÓW LEWICKI ŁATAK

Przekonał mnie projekt wrocławskiego Herbarium na powstającym osiedlu Żerniki.

Przeglądając prace młodych adeptów zawodu, nadesłane na tegoroczną edycję konkursu, nieustannie szukałem propozycji projektowych będących wyrazem tego, co uważam za architekturę. Od starających się o laur w konkursie jestem starszy o generację i moje postrzeganie naszej profesji oraz przypisanych jej cech zdecydowanie odbiega od postawy młodszych koleżanek i kolegów. Stosuję tradycyjną oraz klasyczną definicję architektury, rozumianej jako sztuka i umiejętność kształtowania przestrzeni. I choć nie uważam, że architektura powstaje sama dla siebie, nie wierzę, że dla niej ważniejsze od niej samej są przesłanki pozaarchitektoniczne, jak walka z globalnym ociepleniem czy rozwiązywanie (innych) problemów społecznych oraz politycznych.

Dla przykładu, choć rozumiem przesłanie i manifest autorów, w konkursie dla młodych architektów nie mogę głosować na pracę proponującą nieprojektowanie, podobnie jak nie wyobrażam sobie nagrody literackiej dla pisarza za nienapisanie książki czy Oscara dla reżysera za nienakręcenie filmu.

Przekonał mnie natomiast projekt wrocławskiego Herbarium na powstającym osiedlu Żerniki. Praca prezentuje bliską mi wrażliwość i poszukiwanie piękna w otoczeniu, wyrażone także w sposobie prezentacji koncepcji przez wyrafinowaną – choć prostą – grafikę. Herbarium przypominało mi także wygłoszone przez Adama Zagajewskiego, ulubionego współczesnego poetę i prozaika, podziękowanie za Nagrodę Książniczek Asturii, w którym przywołuje niemodne zatrzymanie się pośrodku wiosennej łąki i zamyślenie.

OSKAR GRABCZEWSKI

ARCHITEKT

OVO GRABCZEWSKY ARCHITEKCI

Uczestnicy zajęli się niezwykle ważnymi i aktualnymi problemami.

Konkurs dla Młodych Architektów Wyzwanie młodego architekta przyniósł wiele bardzo ciekawych prac na naprawdę wysokim poziomie.

Uczestnicy zajęli się bardzo ważnymi i aktualnymi problemami – ekologią, etyką, zrównoważonym rozwojem i potrafili znaleźć dla nich inteligentne, ciekawe, niekiedy bardzo zaskakujące propozycje pokazujące dużą dojrzałość i niezły warsztat projektowy.

Projekt Herbarium autorstwa Adrianny Sowy ujął jury świetnym doбором tematu, który został rozwiązany z niezwykłą wrażliwością i elegancją. Główna teza tej pracy – chęć ocalenia występujących w mieście obszarów naturalnej zieleni, dostrzeżenia i podkreślenia ich piękna poprzez umiejętne działanie architektoniczne powinna stać się mottem dla większości architektów.

dr inż. arch. RAFAŁ BARYCZ

ARCHITEKT, BIURO ARCHITEKTONICZNE BARYCZ I SARAMOWICZ,
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY I SZTUK PIĘKNYCH
KRAKOWSKIEJ AKADEMII IM. ANDRZEJA FRYCZA MODRZEWSKIEGO

Jest to pionierskie przesłanie architektoniczne o dużej wadze społecznej.

Szacuje się, że w latach 1960–1990 w uprzemysłowionym budownictwie z wielkiej płyty i wielkiego bloku zbudowano w Polsce ok. 4 milionów mieszkań, co stanowi 28% substancji mieszkaniowej naszego kraju. W szczytowym okresie mieszkało w nich nawet 12 milionów Polaków. Od trzydziestu lat mówi się o potrzebie rewitalizacji osiedli z wielkiej płyty, ale jak dotąd nic sensownego w tym zakresie nie zrobiono. Bezpretensjonalna kolorystyka budynków jest zastępowana czymś, co już nie tylko *vox populi*, ale i profesjonalne badania nad architekturą określają mianem pastelozji, zaślawaszczana jest międzyblokowa przestrzeń wspólna. Nie jest to żadna rewitalizacja, lecz – redeggradacja.

Paradoksalnie osiedla budowane uprzemysłowionymi metodami w czasach, gdy byliśmy biednym i niesuwerennym państwem, w wielu aspektach przewyższają współczesne owoce tzw. developerek. Są bowiem zaopatrzone w infrastrukturę społeczną i urządzenia użyteczności publicznej, posiadają przestrzenie otwarte będące przedłużeniem mieszkań, a ich autorzy zazwyczaj pamiętali o imperatywnym zadaniu architekta, jakim jest wprowadzenie słońca do lokali mieszkalnych. To spauperyzowane budownictwo bez większych ambicji artystycznych ma szlachetne źródło w postaci Karty Ateńskiej, której dezyderaty w zakresie urbanistyki starano się realizować, pomimo biedy i braku wolności (Por.: Le Corbusier, „Karta Ateńska”, Centrum Architektury, Warszawa 2017).

To czego najbardziej potrzebują dziś budynki z wielkiej płyty, to polepszenie standardów i układów funkcjonalnych mieszkań, indywidualizacja architektury w aspekcie tożsamościowym, podniesienie wydajności energetycznej. Jak to zrobić?

Przestrzennej odpowiedzi na te arcyważne pytania spróbowała w swej pracy konkursowej udzielić Pani Anna Kaim. Do przekształcenia wybrała budynek zbudowany w systemie Wk-70, w którym wzniesiono 19,6% wszystkich domów z wielkiej płyty w Polsce. Projekt jest racjonalny, przemyślany, technicznie realny i estetyczny. Młoda Pasjonatka Architektury zaproponowała wyburzenie zewnętrznych ścian osłonowych oraz działowych, dobudowanie szkieletowej konstrukcji stalowej, którą zgodnie z aktualnymi tendencjami wypełniono prefabrykatami drewnianymi, a w konsekwencji przekształcenie i powiększenie planów mieszkań. Jest to pionierskie przesłanie architektoniczne o dużej wadze społecznej i dlatego słusznie zostało nagrodzone w imponującym wydarzeniu architektonicznym, jakim jest Konkurs dla Młodych Architektów.

ANDRZEJ KACZOR

DYREKTOR ZARZĄDZAJĄCY Soudal Sp. z o.o.

Koncepcje projektowe zaprezentowane w VII edycji Konkursu dla Młodych Architektów miesięcznika „Builder” dają nadzieję.

Polska architektura to jeden z obszarów „eksportowych”, którym możemy pochwalić się na arenie międzynarodowej. Wiele znanych architektów pochodzi właśnie z naszego kraju, a ich projekty i realizacje zdefiniowały przestrzeń w wielu miejscach na całym świecie.

Obecne wyzwania, przed którymi staje zawód architekta, są w moim odczuciu o wiele bardziej złożone niż jeszcze przed kilkunastoma laty. Stale rosnący wzrost populacji w wielu rejonach, problemy związane z przeludnieniem, dysproporcje społeczne, zmiany klimatyczne czy stres cywilizacyjny to tematy, z którymi mierzą się obecnie architekci i urbaniści. Z jednej strony wyzwaniem jest zapewnienie miejsca i przestrzeni mieszkalnej, a z drugiej – zadbanie o jak największy komfort życia mieszkańców. Jestem pod ogromnym wrażeniem prezentacji przedstawionych przez młodych architektów w tegorocznej, siódmej już edycji Konkursu dla Młodych Architektów miesięcznika „Builder”, w której nasza firma bierze udział od kilku lat. Uczestnicy przedstawili swoje wizje w ciekawej i nowoczesnej formie, ale przede wszystkim ich prace wynikały z szerokiego spojrzenia na otaczający nas świat oraz problemy, przed którymi stoją obecnie społeczeństwa.

Rewitalizacja bloków z wielkiej płyty zmierzająca do zwiększenia komfortu mieszkańców oraz całkowitej zmiany estetyki architektonicznej, zapewnienie przestrzeni dla naturalnej roślinności w obszarach miejskich poprzez stworzenie herbarium w centrum miasta czy siedliska ekologiczne na przedmieściach to tylko kilka z zaprezentowanych projektów, które zachwycają nie tylko formą, ale przede wszystkim przemyślaną koncepcją i filozofią.

Koncepcje projektowe zaprezentowane w VII edycji Konkursu dla Młodych Architektów miesięcznika „Builder” dają nadzieję, że pokolenie młodych projektantów jest świadome problemów współczesnej architektury oraz wie, że zawód, który wykonuje, ma przed sobą ważną misję, zakrojoną o wiele szerzej niż stworzenie przestrzeni mieszkalnej czy użytkowej.

MARTA SĘKULSKA-WROŃSKA

ARCHITEKT MOIARP

PREZES ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO STOWARZYSZENIA ARCHITEKTÓW POLSKICH

PARTNER WXCA

Nadesłane prace z pewnością stanowią wartościowy głos.

Prace nadsyłane na konkurs Wyzwanie młodego architekta są w moim odczuciu wyrazem emocji młodych twórców. Wybieramy temat dyplomowy lub konkurs, na który chcemy stworzyć pracę, pod kątem naszych zainteresowań, przeżyć, doświadczeń.

Jury szczegółowo omówiło prace, które znalazły się w gronie finalistów. Należy podkreślić wysoki poziom zgłoszeń i wnikliwość analiz w poszczególnych tematach. W moim odczuciu nie wszystkie prace projektowe dotarły do tych najlepszych odpowiedzi na dane zagadnienie, pozostawiając mały niedosyt, ale z pewnością stanowią wartościowy głos. Nagrodzone prace dodatkowo poruszają istotne dla współczesnego życia problemy. Poszukiwanie odpowiedzi jest połączone z poszukiwaniem technologii oraz estetyki pomagającej rozwiązać te zagadnienia.

Projekt Herbarium we Wrocławiu osiągnął w moim odczuciu idealny balans idei, technologii, tworząc przy tym piękny obiekt oddziałujący na emocje. Wyróżniona praca Nic – warte wszystko wzbudziła dyskusję w gronie kapituły jury konkursu. Jako Twórcy, przedstawiciele zawodu zaufania społecznego, możemy kreatywnie odpowiadać na zadania stawiane przez naszych inwestorów, mając na uwadze jakość przestrzeni, jaka powstanie w wyniku naszych działań.

PIOTR DAUKSZA

PREZES ZARZĄDU H+H POLSKA SP. Z O.O.

Dla mnie szczególnie interesujące było, jak zmienia się wrażliwość młodego architekta na otoczenie i potrzeby przyszłości.

VII Konkurs dla Młodych Architektów właśnie dobiegł końca. Za sprawą ogólnej sytuacji ograniczeń społecznych była to edycja inna niż wcześniejsze. Zarówno obrady członków kapituły, jak i obrona prac konkursowych zostały przeprowadzone w trybie komunikacji online. Postawiło to nowe wyzwania przed organizatorami i uczestnikami konkursu, którzy poradzi sobie znakomicie w zaistniałej sytuacji. Można zauważyć, iż z każdym rokiem młodzi adepci architektury przygotowują się coraz skrupulatniej do udziału w konkursie oraz wykazują się coraz większym zaangażowaniem. Efektem takiej twórczej postawy są prace konkursowe. W tym roku były one zdecydowanie zróżnicowane, jeśli chodzi o poziom merytoryczny, a w szczególności co do zrozumienia zadania i interpretacji pojęcia „wyzwanie”. Dla mnie szczególnie interesujące było, jak zmienia się nie tyle warsztat młodego architekta, co jego wrażliwość na otoczenie oraz potrzeby przyszłości.

Zwycięskie prace zostały wskazane jednomyślnie przez większość członków kapituły. Gratuluję wszystkim laureatom, a szczególnie zwycięzcom: widzieć Herbarium we Wrocławiu w zadaniu Wyzwanie Młodego Architekta oraz Rostanice w zadaniu Projekt, który łączy. Łączy nas kolej. Moją szczególną uwagę zwróciła praca (wprawdzie niebędąca trafną odpowiedzią na zadanie konkursowe, dlatego wyróżnienie II) Nic – warte wszystko, która jest interesującą polemiką z rozterkami projektanta w odniesieniu do oczekiwań zlecniodawcy – inwestora, na ile można zgadzać się na realizację, które mogłyby być laureatami Anty-Bryły. Jako firma H+H „Partner w Budowaniu Ścian, cieszymy się, że możemy wspierać tak genialny program dla młodych architektów i inżynierów.

PIOTR KARBOWNIK

MENADŻER DS. ZARZĄDZANIA PRODUKTAMI, CEMEX POLSKA

Ciesz mnie, że młodzi adepci są coraz bardziej świadomi możliwości, jakie daje dobór materiałów.

Kolejna edycja Konkursu dla Młodych Architektów 2019/2020 kończy się odkryciem ciekawych prac i spojrzeń na architekturę przez pryzmat młodego pokolenia architektów. VII edycja pokazuje, że istotnym tematem jest ekologia, architektura wpisana w istniejący ekosystem, harmonia i współegzystowanie z otaczającym światem. To również ważne tematy wykorzystania produkowanych w ogromnym tempie śmieci oraz nadanie im drugiego życia. Próba znalezienia rozwiązania w celu pozyskania słodkiej wody, poprzez odzyskiwanie jej ze słonych akwenów przy pomocy energii słonecznej. Ciesz mnie, że młodzi adepci są coraz bardziej świadomi możliwości, jakie daje dobór materiałów wbudowanych w konstrukcje architektoniczne. Staranna analiza i decyzja o wykorzystaniu dobrej jakości produktów o profesjonalnie skomponowanych właściwościach to klucz do sukcesu wieloletniego użytkowania budynków, dróg czy obiektów użyteczności publicznej jak dworce kolejowe. Z roku na rok prace finalistów prezentują wyższy poziom. Cieszę się, że mogę obserwować ten progres.

Jako wieloletni już partner strategiczny nasza firma ma możliwość edukacji młodych architektów i poszerzania ich wiedzy zdobytej podczas studiów o elementy bazujące na naszym doświadczeniu. Wiemy, że już za chwilę spotkamy się na placach budowy, współpracując nad kolejnymi projektami budowlanymi.

BOŻENA MARCIŃCZYK

OFFICE MANAGER, BIMOBJECT POLAND SP. Z O.O.

To wasza pomysłowość jest przyszłością architektury.

Niezwykle przyjemnie patrzy się na projekty tworzone przez młodych architektów, którzy wprowadzają zupełnie nowe spojrzenie na architekturę. Niekonwencjonalność zdecydowanie wiodła prym w tegorocznych wyzwaniach. Jednak naszą szczególną uwagę zwróciły trzy wyjątkowe realizacje. Pierwszą z nich było Ziarno piasku: projekt modelowego resortu na pustyni z funkcjami towarzyszącymi. Projekt odznaczał się utrzymaniem równowagi pomiędzy zdywersyfikowaną funkcjonalnością a jednoczesnym zachowaniem prostej i atrakcyjnej wizualnie formy budynku. Uniwersalność koncepcji przewidująca łatwość wielokrotnego wdrożenia poprzez wpisanie się w krajobraz oraz „poddanie” się otoczeniu umożliwia zwiększenie świadomości społecznej, a co za tym idzie – podejmowanie kroków w stronę ochrony środowiska. Kolejną niesamowitą pracą był projekt Wielki Piec – Adaptacja wielkiego pieca Huty Pokój w Rudzie Śląskiej na cele turystyczno-kulturalne. Realizacja poprzez nienachalne spojenie istniejących elementów pozwoliła zachować zabytkowy charakter tego obiektu, ale równocześnie otworzyć go dla osób zwiedzających. Chcemy wspomnieć również o realizacji REfactory. REuse. REcycle. REDuce za podjęcie konstruktywnej walki z jednym z najistotniejszych współczesnych problemów, jakim jest nadprodukcja odpadów. Podziwialiśmy oryginalne i nowatorskie podejście do tematu fabryki, która sama w sobie stała się częścią procesu recyklingu. Pragniemy serdecznie pogratulować wszystkim uczestnikom oraz laureatom. To wasza pomysłowość jest przyszłością architektury.

ANDRZEJ M. CHOŁDZYŃSKI

ARCHITEKT, AMC – ANDRZEJ M. CHOŁDZYŃSKI

Wielowarstwowy architektonicznie i filozoficznie projekt architektoniczny.

Projekt Herbarium we Wrocławiu to poetycki acz osadzony w realiach i aktualnościach projekt zajmujący „tu i teraz” przestrzeń refleksji społecznej. Wielowarstwowy architektonicznie oraz filozoficznie projekt architektoniczny. Dojrzały warsztatowo i technicznie. Pokazuje raz jeszcze i przekonywająco przypomina, że przyroda ożywiona, flora i fauna wypełniająca metropolie i miasta współtworzy naszą ludzką naturę i jej harmonię.

Projekt wykorzystuje symboliczne oraz formalne odwołania do kosmosu, a jego metaforyczność współgra z pięknem proponowanych form, materiałów, układów funkcjonalno-przestrzennych i detali.

Dynamiczny rozwój programu BUILDER FOR THE FUTURE nie byłby możliwy bez najwybitniejszych polskich architektów i inżynierów budownictwa, Partnerów społecznych oraz zaangażowania biznesu – Partnerów, którym należą się szczególne podziękowania. To nasza wspólna inicjatywa, a aktywny udział wiodących firm wykonawczych oraz liderów innowacyjnych rozwiązań dla budownictwa podnosi jej jakość, efektywność i wartość edukacyjną.

Dziękujemy Kapitulie Konkursu dla Młodych Architektów i Inżynierów za zaangażowanie oraz pasję, z którą podejmują się zapoznania i oceny nadesłanych prac konkursowych.

Laureatom konkursu gratulujemy kreatywnych prac na wysokim poziomie merytorycznym oraz umiejętności poradzenia sobie z dużymi wymaganiami stawianymi przez kryteria konkursowe.

Podziękowania kierujemy również do uczelni, ich studentów, wykładowców, opiekunów kół naukowych oraz władz – za aktywne uczestnictwo oraz wspieranie wszelkich inicjatyw realizowanych w ramach programu BUILDER FOR THE FUTURE.

DANUTA BURZYŃSKA

Redaktor Naczelna Magazynu „Builder”

URSZULA SOCHA

Dyrektor Biura Realizacji Projektów

DOMINIK SUWIŃSKI

Dyrektor Marketingu i Sprzedaży

MAREK ZDZIEBŁOWSKI

Prezes Zarządu

BUSINESS GUIDE ARCHITEKTURA

PARTNERZY STRATEGICZNI PROGRAMU
BUILDER FOR THE YOUNG ARCHITECTS

PARTNERZY STRATEGICZNI

bimobject®

CEMEX

H+H
PARTNER W BUDOWANIU ŚCIAN

**KING
KLINKER**

PERI

Ponzio®

SAINT-GOBAIN

SOUDAL

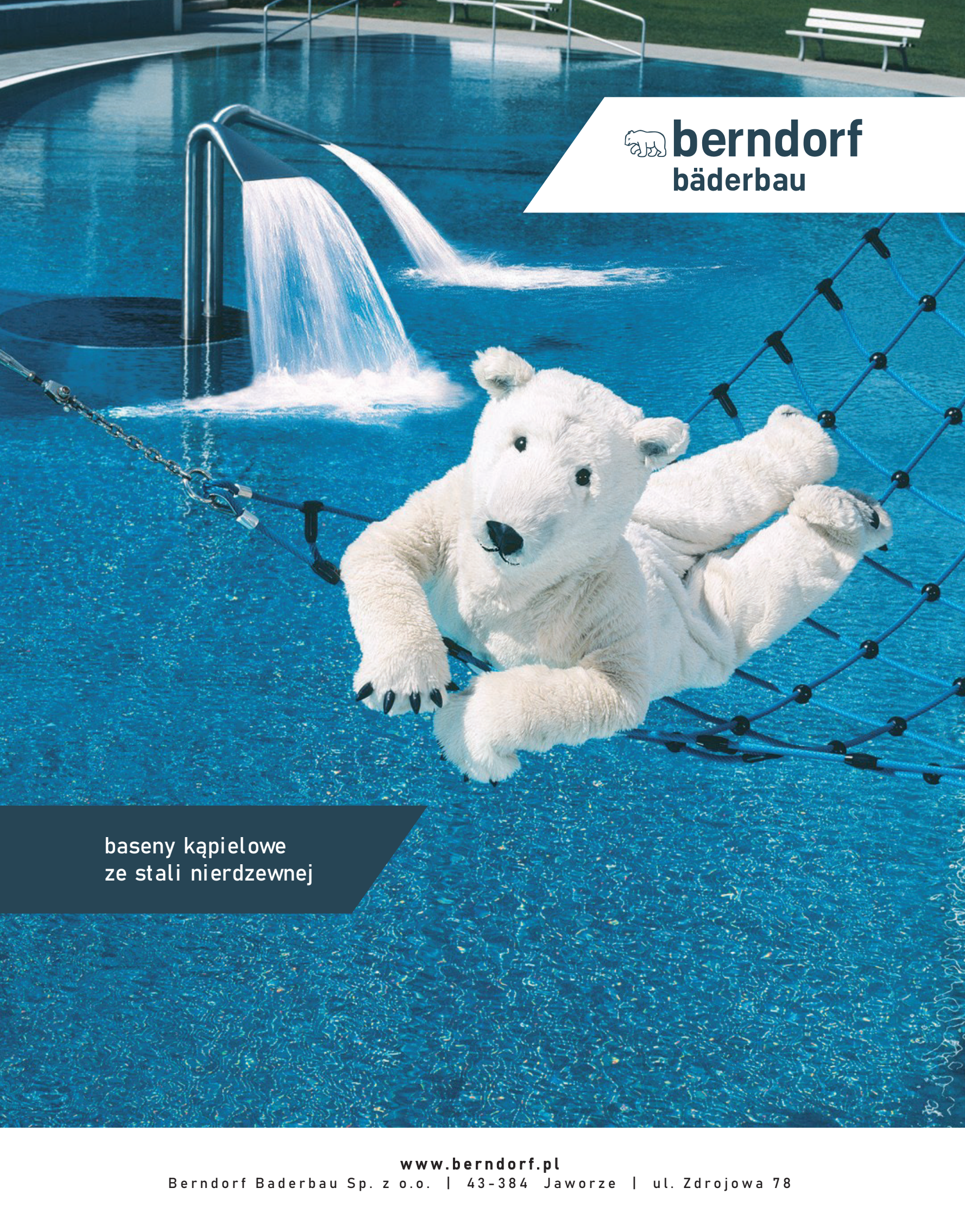
SBPB
OD 1994

VELUX®

WSC | GRAPHISOFT CENTER

FIRMA WSPIERAJĄCA

 berndorf
baderbau

 berndorf
bäderbau

baseny kąpielowe
ze stali nierdzewnej

www.berndorf.pl

Berndorf Baderbau Sp. z o.o. | 43-384 Jaworze | ul. Zdrojowa 78

GOTOWA BAZA OBIEKTÓW BIM

Tworzenie każdego modelu od podstaw jest czasochłonne, a co za tym idzie zabiera cenny czas, który można by wykorzystać w kreatywnym procesie projektowania. Dlatego właśnie powstała baza obiektów gotowych do umieszczenia w projekcie.

Czym właściwie są obiekty BIM?

Obiekt BIM to przedstawienie rzeczywistego produktu w postaci cyfrowego obiektu 3D, w którym zostają zawarte wszystkie jego parametry, takie jak materiał, kolor, waga, wielkość, ścieralność, przepuszczalność światła, ognioodporność, sposób montażu, karty gwarancyjne, certyfikaty, jak i informacje bezpośrednio dotyczące producenta.

Obiekty BIM są wykorzystywane przez architektów, inżynierów i projektantów bezpośrednio w oprogramowaniach, takich jak Revit czy Archicad. Pozwalają one na szybsze wykonywanie zaawansowanych obliczeń w projektach oraz usprawniają pracę.

Platforma BIMobject

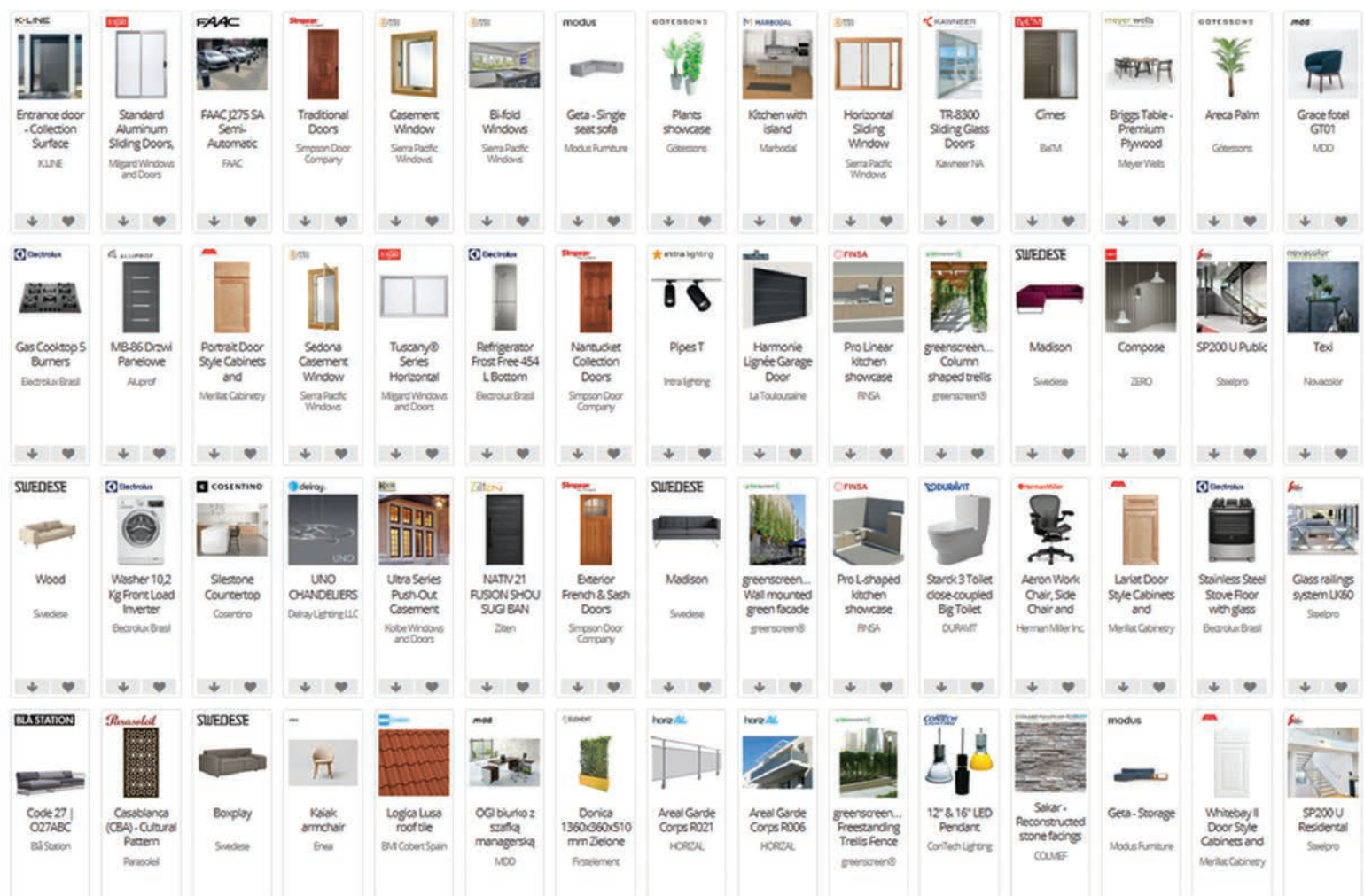
Z myślą o architektach i ich kulturze pracy powstało miejsce, które gromadzi marki budowlane z całego świata. BIMobject to platforma, która w swoich zasobach posiada 520 000 parametrycznych obiektów pocho-

dzących od 1900 producentów. Meble, urządzenia sanitarne, oświetlenie, materiały budowlane i wszystkie inne elementy niezbędne do stworzenia projektu są dostępne w formie obiektów 3D. Na stronie można znaleźć pliki w formatach DWG, RFA, 3DS, GSM, SKP, CAD, IFC, FBX i wiele innych.

Jak zacząć?

Projektujesz w oprogramowaniu, takim jak Revit, Archicad, AutoCAD, SketchUp czy innym programie kompatybilnym z naszymi formatami plików? To świetnie! Zarejestruj się na bimobject.com i korzystaj z naszej bazy bez limitów i bez jakichkolwiek opłat. Wpisz w pole wyszukiwania nazwę produktu lub kategorię i pobierz interesujący cię typ pliku.

Do zobaczenia na BIMobject!

Cyfrowa platforma z obiektami BIM

Zarejestruj się i korzystaj za darmo!

www.bimobject.com

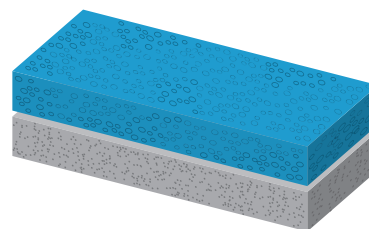
Pervia

Woda dla natury

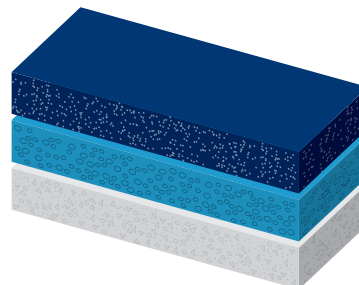
PERVIA to technologia nawierzchni z betonu przepuszczalnego, która pozwala na optymalne zarządzanie wodą deszczową.

KORZYŚCI

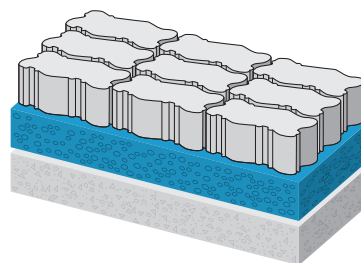
- Szybkie odprowadzanie wód opadowych
- Poprawa retencji wody w przyrodzie
- Dbłość o środowisko
- Zmniejszenie spływu powierzchniowego wody do kanałów deszczowych i zbiorników wodnych

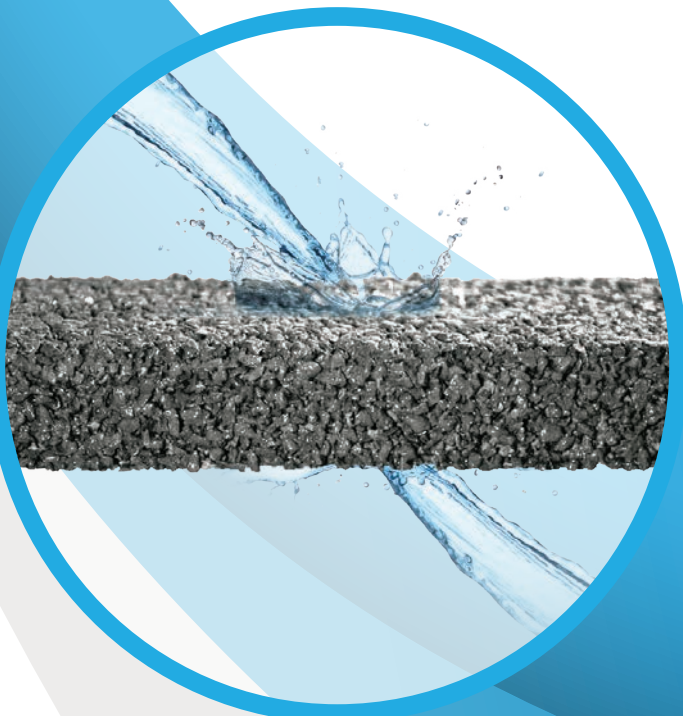
● Beton jamisty PERVIA
● Podłoże o nośności G1

● Trawa syntetyczna,
podłoże akrylowe,
podłoże polipropylenowe
● Beton jamisty PERVIA
● Podłoże o nośności G1

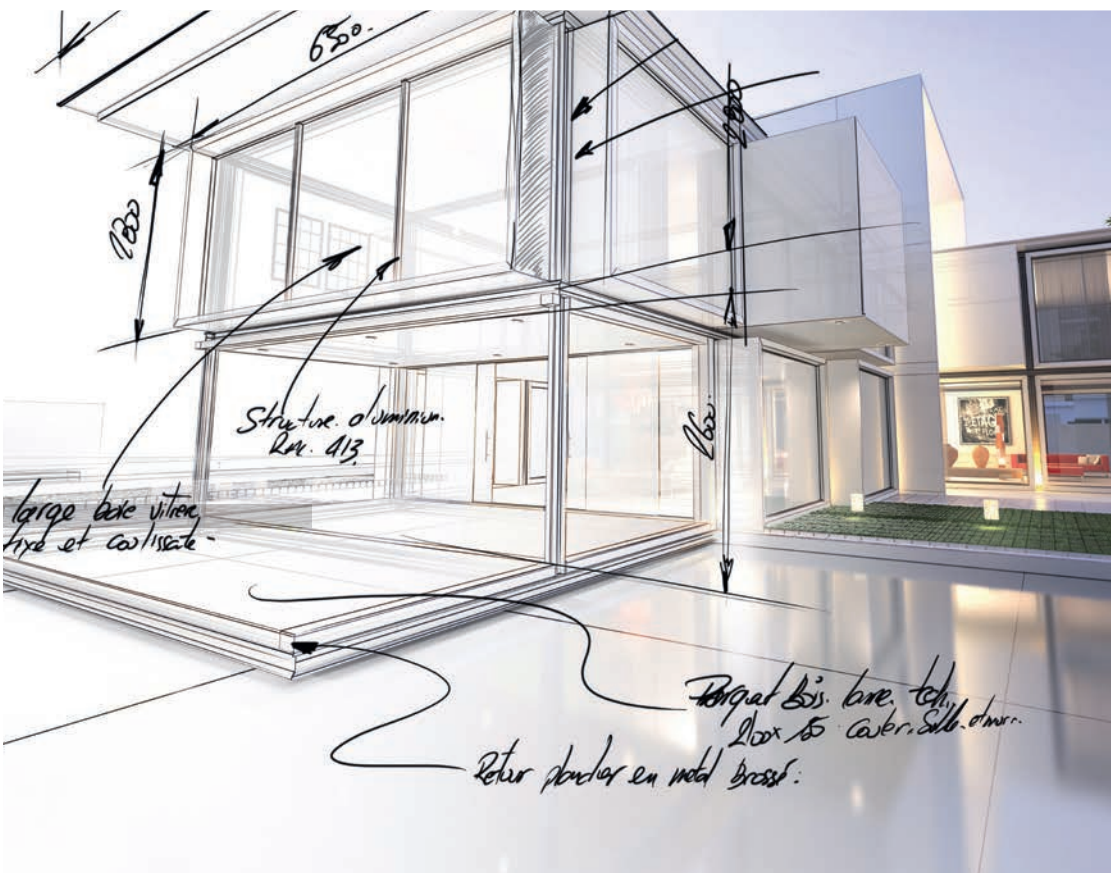
● Kostka brukowa
lub kamienna
● Beton jamisty PERVIA
● Podłoże o nośności G1

INNOWACYJNE ROZWIĄZANIE ZARZĄDZANIA WODĄ

NOWOCZESNA PREFABRYKACJA

Prefabrykacja, to **nowoczesne rozwiązanie technologiczne w branży materiałów budowlanych**, które umożliwia realizację najbardziej wymagających projektów i uzyskanie indywidualnego stylu.

Prefabrykacja **jest jednym z kluczowych kierunków rozwoju technologii betonowej** i polega na produkcji gotowych elementów betonowych, poza placem budowy - w zakładzie produkcyjnym, a następnie ich staranny montaż na dowolnym miejscu inwestycji.

Prefabrykacja, to popularna w Europie Zachodniej i Skandynawii technologia, która zgodnie z trendami rynkowymi w Polsce, **jest coraz częściej wybierana przez inwestorów i deweloperów**.

Nasi Klienci w produkcji nowoczesnych prefabrykatów, wykorzystują cementy czystoklinkierowe (CEM I) w klasie wytrzymałości: 42,5 i 52,5.

WYBÓR PREFABRYKACJI UMOŻLIWIA...

otrzymanie produktów najwyższej jakości

uzyskanie indywidualnego stylu budynku

zdecydowane skrócenie czasu realizacji w porównaniu do tradycyjnej inwestycji

zmniejszenie ilości procesów oraz potrzebnych pracowników na placu budowy

ograniczenie hałasu i odpadów na budowie

wykorzystanie małych i trudnodostępnych terenów

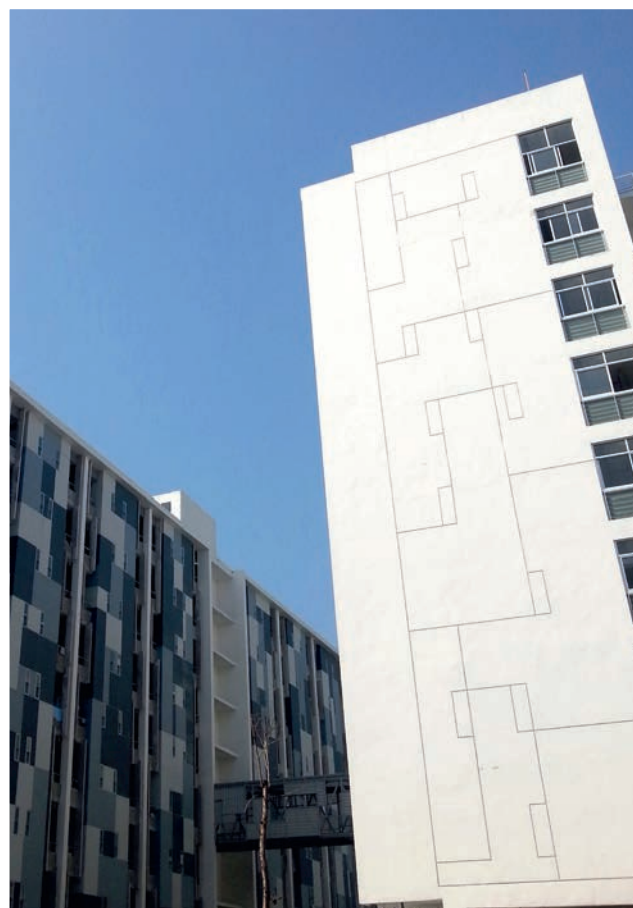
możliwość rozbudowy i powtarzalność wyrobów

wielokrotność zastosowania elementów

CEMEX Polska Sp. z o.o.
www.cemex.pl

Centrum Obsługi Klienta:
tel.: 800 700 077

SYSTEM BUDOWY H+H

H+H Polska należy do duńskiej Grupy H+H, jednego z wiodących producentów i dostawców elementów ściennych z betonu komórkowego i silikatów w Europie. Na polskim rynku firma jest obecna od 2006 roku i konsekwentnie ugruntowuje swoją pozycję, dostarczając kompletną gamę produktów z betonu komórkowego i silikatów. Obecnie System Budowy H+H, składa się z bloczków i płytek z betonu komórkowego, nadproży, paneli ściennych oraz zapraw klejących, w 2018 roku System wzbogacony został o bloczki silikatowe produkowane w wersji drążonej i pełnej, specjalne bloczki silikatowe do ścian o wysokich parametrach izolacyjności akustycznej oraz silikatowe elementy elewacyjne. Na sukces H+H Polska pracuje obecnie ponad 800 osób oraz 13 zakładów produkcyjnych, w tym 6 zajmujących się produkcją betonu komórkowego w Warszawie, Redzie, Lidzbarku, Gorzkowicach, Puławach oraz Żeliszewicach i 7 specjalizujących się w wyrobach silikatowych w Krukach k/Ostrołęki, Pisz, Jedlance, Leżajsku, Ludyni, Kluczach i Przysięczynie.

System Budowy H+H

Do prac projektowych w ramach konkursu Builder For The Young Architects 2020/2021 proponujemy szeroki asortyment Systemu H+H opartego o przykładowe grupy produktowe:

H+H Bloczki TERMO

Bloczki H+H TERMO o gęstości 350 kg/m³ idealnie wpisują się w bieżące trendy związane z budownictwem energooszczędnym. Osiągają doskonały współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda_{10, dry} = 0,095 \text{ W/(m}\cdot\text{K)}$. Z bloczków H+H TERMO można wykonywać, spełniające zastrzeżone wymogi, ściany jednowarstwowe. Takie przegrody spełniają wymagania dotyczące izolacyjności termicznej ścian. Ściana z bloczków H+H TERMO o grubości 48 cm posiada współczynnik przenikania ciepła $U_c = 0,19 \text{ W/(m}^2\cdot\text{K)}$.

H+H Panel ścienny TEMPO

Beton komórkowy dzięki swojej porowatej strukturze jest 2÷3 krotnie lżejszy od pozostałych materiałów ściennych, dzięki temu możliwa jest produkcja dużych elementów takich jak panel H+H TEMPO. Duże wymiary (długość 600 mm i wysokość 500 mm) generują zużycie tylko 3,3 szt./m². Murując ścianki z paneli H+H TEMPO zaprawę zwykłej używa się tylko do osadzenia pierwszej warstwy (kolejne wymagają jedynie cienkiej warstwy zaprawy klejącej). Panele w pionie łączą się na tzw. pióro i wpust (bez konieczności użycia zaprawy). Obróbka materiału jest bardzo łatwa, przycinanie bloczków nie wymaga dużych nakładów siły i czasu, co umożliwia szybkie i samodzielne wykonanie ścianek działowych.

H+H Nadproża

H+H belki nadprożowe i nadproża H+H TEMPO N są idealnym uzupełnieniem konstrukcji murowej wykonanej z betonu komórkowego H+H. Nadproża pozwalają na wyeliminowanie efektu mostków cieplnych i osiągnięcie jednolitej powierzchni pod warstwę tynku. H+H belki nadprożowe i nadproża H+H TEMPO N ułatwiają i przyspieszają prace murarskie. Nie ma konieczności wykonywania szalunku i betonowania, wystarczy osadzenie nadproży na wykonanym murze. Możliwa jest bezpośrednia kontynuacja dalszych robót murarskich. Nie ma potrzeby przestoju na czas wiązania betonu, ponieważ nadproża są gotowymi prefabrykatami.

H+H Silikaty Produkty podstawowe

H+H Silikaty to wyroby wapienno-piaskowe stosowane do budowy ścian nośnych – wewnętrznych i zewnętrznych, ścian nienośnych – działowych oraz ścian fundamentowych i piwnicznych w każdym rodzaju budownictwa. Produkowane między innymi z profilowaniem na pióro i wpust oraz z pochwytem montażowym. Wytwarzane w wersji drążonej – H+H Silikat N oraz w wersji pełnej (objętość drążeń < 5% objętości elementu) – H+H Silikat NP. W ofercie również bloczek przeznaczony do ścian fundamentowych – H+H Silikat F.

H+H Silikaty A

H+H Silikaty A to wyroby wapienno-piaskowe stosowane do budowy ścian o podwyższonych parametrach izolacyjności akustycznej. Klasy gęstości objętościowej H+H Silikatów A od 1,8 do 2,2 pozwalają na wymurowanie stosunkowo cienkich ścian ale o dużej masie powierzchniowej. W skład grupy produktowej H+H Silikaty A wchodzi H+H Silikat A18 o $R_{A1} = 56 \text{ dB}$, H+H Silikat A25 o $R_{A1} = 58 \text{ dB}$, H+H Silikat A18 PLUS o $R_{A1} = 57 \text{ dB}$, H+H Silikat A25 PLUS o $R_{A1} = 60 \text{ dB}$ oraz H+H Silikat A12 o $R_{A1} = 49 \text{ dB}$.

H+H Silikaty Produkty uzupełniające

H+H Silikaty uzupełniające to wyroby wapienno-piaskowe wspomagające murowanie ścian z produktów podstawowych. Stosowane są podczas budowy ścian nośnych – wewnętrznych i zewnętrznych, ścian nienośnych – działowych oraz ścian piwnicznych w każdym rodzaju budownictwa. W skład tej grupy produktowej wchodzi: H+H Silikat NW oraz H+H Silikat 1/2NP – umożliwienie łatwego przewiązania ściany w narożniku, eliminacja docieć zarówno na długości jak i wysokości ścian; H+H Silikat U – wykonywanie belek żelbetonowych w traconym szalunku; H+H Silikat PW – wykonywanie pionów wentylacyjnych.

H+H
PARTNER W BUDOWANIU ŚCIAN

WŁAŚCIWY PARTNER, DZIĘKI KTÓREMU PROJEKTOWANIE STAJE SIĘ ŁATWE

H+HBIM

POBIERZ BIBLIOTEKĘ
www.HplusH.pl/plug-in-bim

Kompleksowe
rozwiązania z zakresu
budowy ścian

Wsparcie techniczne
i doświadczenie
dotyczące materiałów
ściennych

Usprawnione procesy
i organizacja pracy

Ekologiczne
rozwiązania

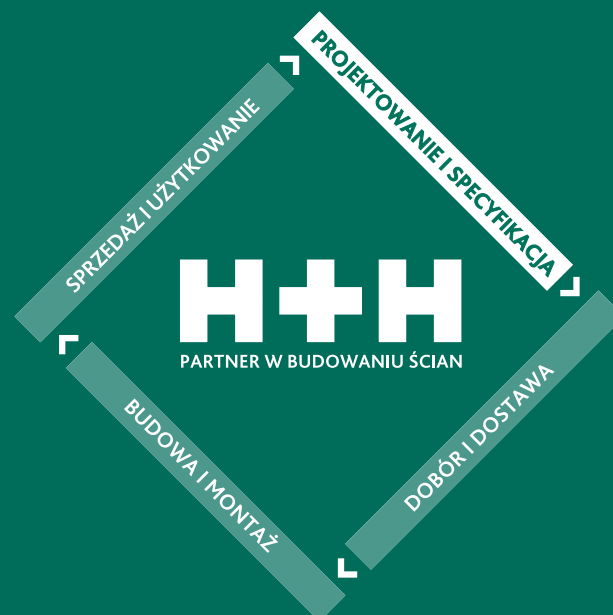
Wiemy, jak ważny jest właściwy początek.

Udzielamy wsparcia od wczesnego etapu planowania, dzięki **pełnej gamie materiałów ściennych**, doświadczeniu i specjalistycznym wskazówkom w zakresie optymalizacji procesu wznoszenia przegród.

Dzięki temu projektowanie i specyfikacja projektowa **stają się łatwiejsze**, procesy budowlane **lepsze i szybsze**, a gotowy budynek jest **przyjazny dla środowiska**.

Jako H+H jesteśmy Twoim
PARTNEREM W BUDOWANIU ŚCIAN.

www.HplusH.pl

A photograph of a modern building with a brick facade and cantilevered balconies. The building is constructed with light-colored bricks and features large windows and balconies with dark metal railings. The balconies are cantilevered from the building's structure. A young tree is in the foreground on the left, and a paved area is in the foreground. The sky is clear and blue.

KING KLINKER

www.kingklinker.com

Ponadczasowe piękno klinkieru

LF12 Old amber

LF14 Castle rock

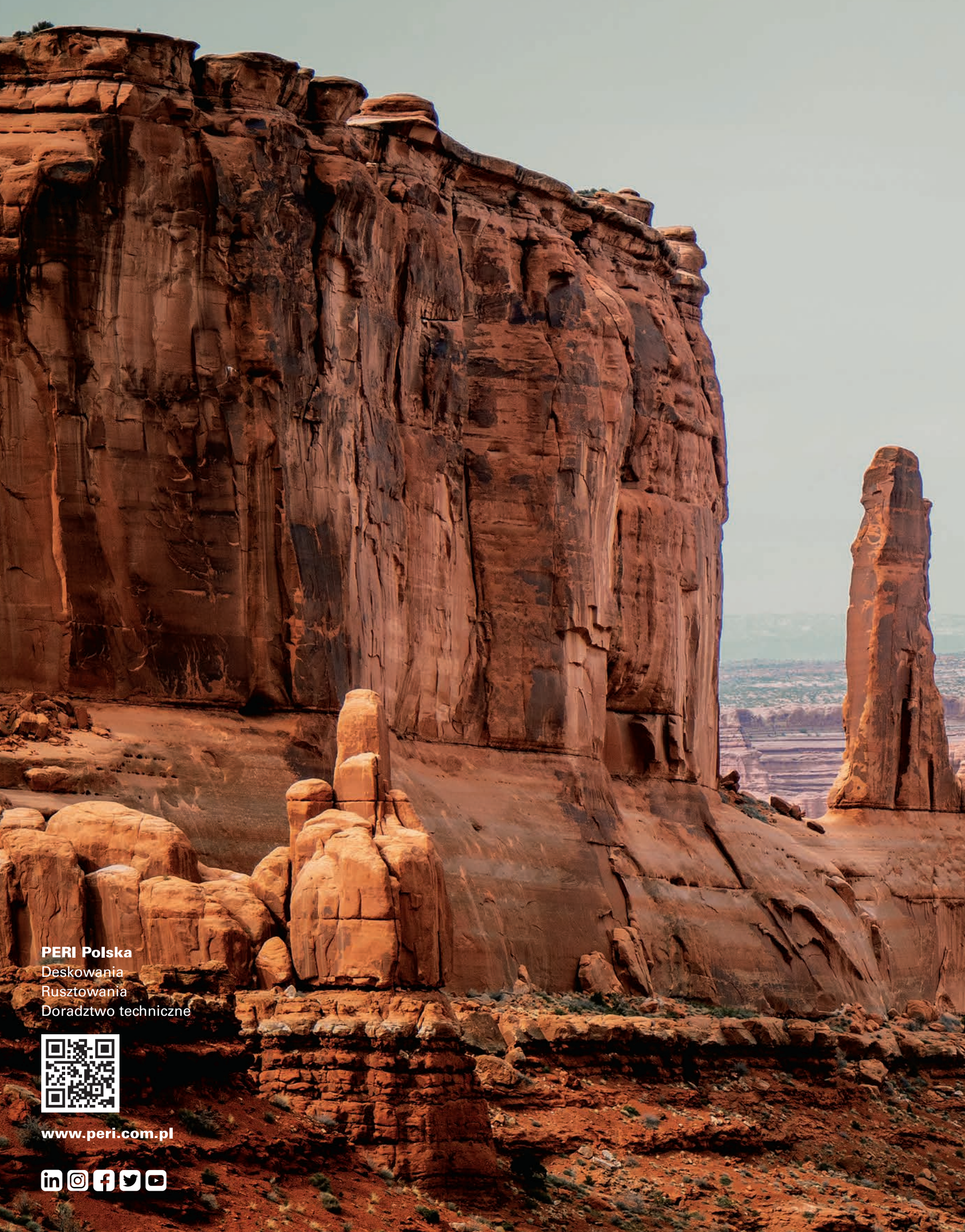

Inwestycja:
Nowy Strzeszyn

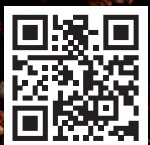
Projekt:
pracownia architektoniczna INSOMIA
insomia.com.pl

Zdjęcia:
TOMASZ HEJNA LAGOMphoto

Płytki elewacyjne:
producent King Klinker
format specjalny 290x52x14mm
kolory: Old amber, Roman theatre,
Castle rock
kingklinker.pl

PERI Polska
Deskowania
Rusztowania
Doradztwo techniczne

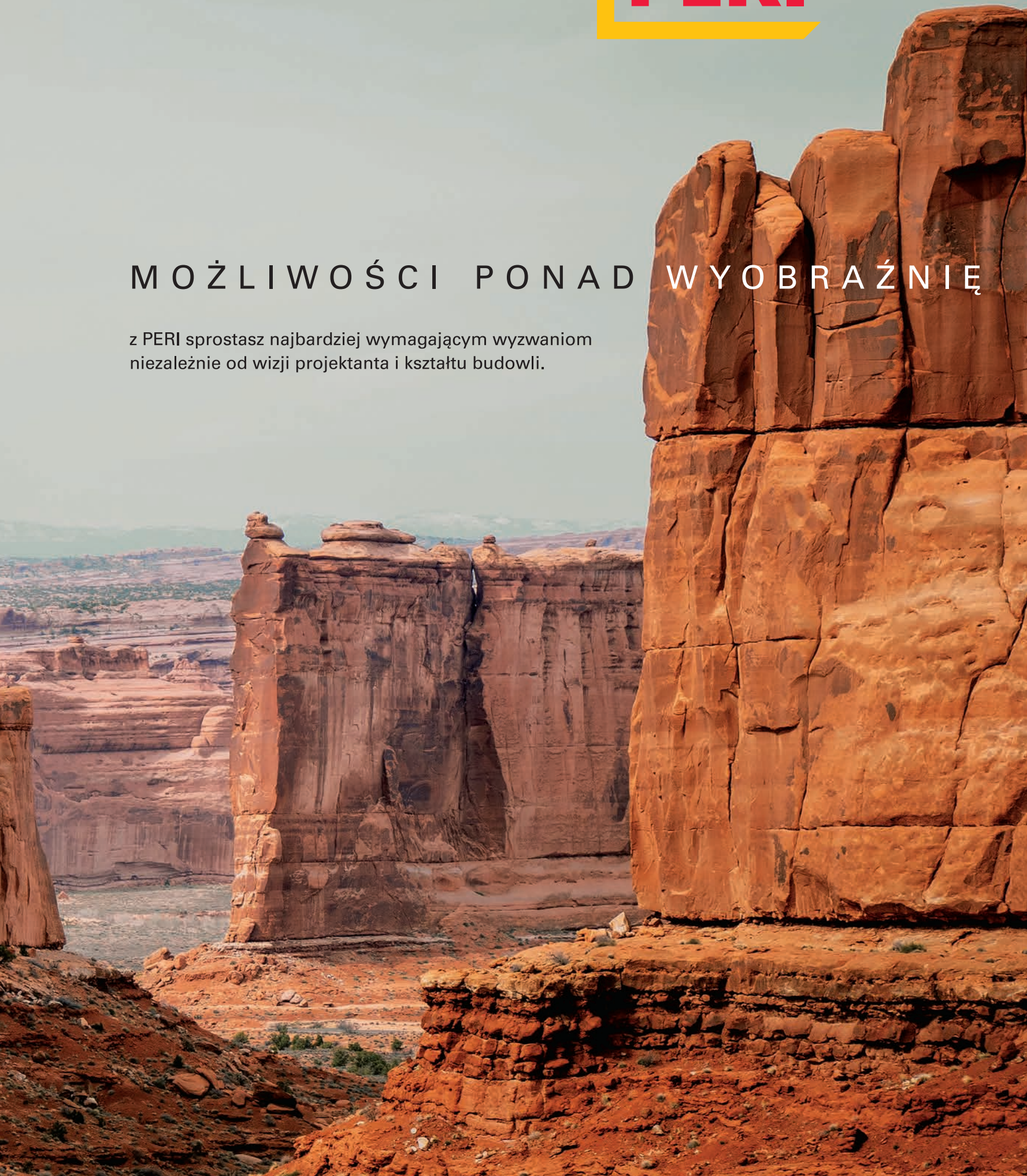
www.peri.com.pl

MOŻLIWOŚCI PONAD WYOBRAŻNIĘ

z PERI sprostasz najbardziej wymagającym wyzwaniom niezależnie od wizji projektanta i kształtu budowli.

ROZWIĄZANIA Z NACISKIEM NA BEZPIECZEŃSTWO

Bezpieczeństwo przyszłych użytkowników jest podstawowym wyznacznikiem podczas projektowania systemów aluminiowych, regulowanym przez odpowiednie przepisy i normy budowlane. Firma Ponzio jest pionierem w konstruowaniu zaawansowanych i innowacyjnych technicznie rozwiązań. Przed wdrożeniem do obrotu produkty poddawane są niezbędnym testom tak, aby spełnione zostały obowiązkowe normy i warunki bezpieczeństwa. Bo właśnie ono traktowane jest przez Ponzio priorytetowo.

1. BEZPIECZNE ROZWIĄZANIA DRZWI PRZESUWNYCH Z NAPĘDEM AUTOMATYCZNYM

Po długotrwałej serii badań i testów trwałościowych zgodnie z obowiązującą normą wyrobu PN EN 16361 drzwi przesuwne z napędem można z powodzeniem wykorzystywać w przejściach przeznaczonych na drogi ewakuacyjne. Aby sprostać tym wymaganiom, opracowano szereg rozwiązań gwarantujących bezpieczeństwo użytkowania drzwi według normy bezpieczeństwa EN 16005. Konstrukcja została wyposażona m.in. w dodatkowe zabezpieczenie przed wejściem w strefę ruchu drzwi oraz ochronę przed włożeniem palców (szczelina 8 mm). Testy trwałościowe przeprowadzone w laboratorium ITB na milion cykli otwierania i zamykania drzwi potwierdziły ich doskonałe właściwości, a wydane przez instytut raporty ITT umożliwiają producentom drzwi uzyskanie certyfikatu na drzwi automatyczne przeznaczone na drogi ewakuacyjne. Tym samym zgodnie z literą prawa budowlanego można je znakować znakiem budowlanym B.

2. BALUSTRADY – OCHRONA I ESTETYKA

Balustrada typu portfenetra z wypełnieniem szklanym stanowi zabezpieczenie przed wypadnięciem. Ma zastosowanie m.in. w budynkach mieszkalnych i biurowych (powierzchniach zaklasyfikowanych do kategorii użytkowania A, B lub C1-C4 wg normy PN-EN 1991-1-1:2004). Zestaw wyrobów do wykonywania balustrad całoszklanych typu portfenetra daje architektom ogromne możliwości. System jest w pełni kompatybilny z całą paletą rozwiązań maskownic fasadowych systemu PONZIO PF152. Dzięki temu balustrada

idealnie komponuje się z zaprojektowaną fasadą aluminiową. Mocując ją w osi słupa fasady otrzymujemy niczym nieprzerwaną, ciągłą linię maskownicy słupa. Uzyskujemy równocześnie przezroczystą barierę dla wpiętego w fasadę okna. Rozwiązania doskonale prezentują się również w systemach okiennych.

3. PODWYŻSZONA ODPORNOŚĆ NA WŁAMANIE

Podwyższona ochrona przed włamaniem to jedna z ogromnych zalet konstrukcji aluminiowych. Odpowiednio skonstruowane okna i drzwi utrudniają, a wręcz uniemożliwiają sforsowanie zapory z aluminium. Produkty Ponzio gwarantują ochronę przed włamaniem w klasach RC2, RC3, a także RC4. Klasa RC4 stanowi najwyższe zabezpieczenie w systemach aluminiowych zwłaszcza w budynkach o specjalnym przeznaczeniu, takich jak banki, sądy, zakłady karne, gdzie okna o specjalnej wzmocnionej konstrukcji są w stanie zastąpić nawet kraty. Okna w klasie RC4 mają także zastosowanie w domach jednorodzinnych czy rezydencjach, zastępując rolety antywłamaniowe i nadając estetyczny charakter.

4. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA

Do przestrzeni, w których wymagane jest spełnienie warunków technicznych związanych z zapewnieniem norm bezpieczeństwa przeciwpożarowego, przeznaczone są specjalistyczne systemy okien i drzwi gwarantujące czas potrzebny na bezpieczną ewakuację. Konstrukcje ppoż. Ponzio posiadają klasyfikację ogniową we wszystkich klasach odporności ogniowej od EI15 – do EI120. Innowacyjnym produktem w tej dziedzinie jest system zw. „Design Line” – ze szkleniem z jednostronną listwą przyszybową. Z architektonicznego punktu widzenia konstrukcje o odporności ogniowej nie odróżniają się wyglądem od systemów bezklasowych.

Ponizio®

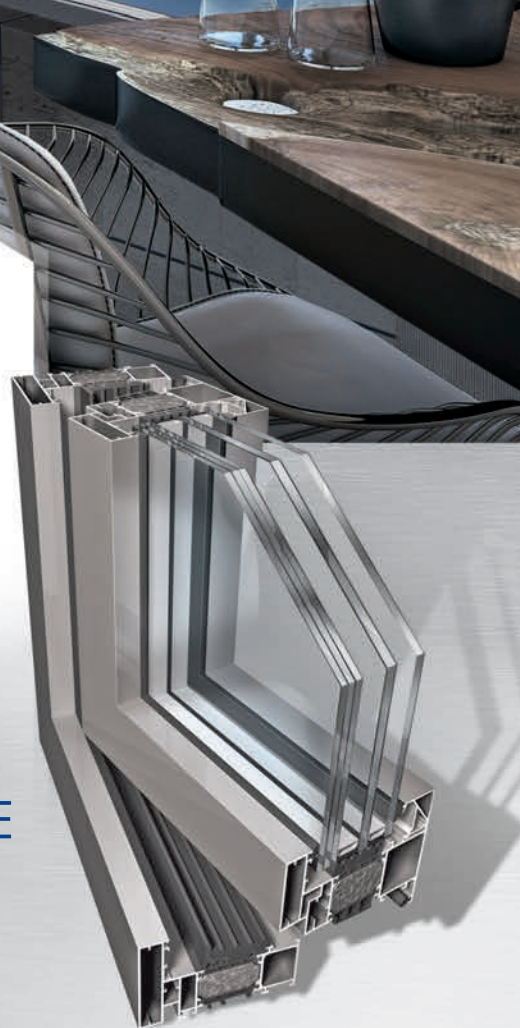

NOWOŚĆ!

OKNA RC4

- wysoka izolacyjność termiczna $U_w < 0,9 \text{ W/m}^2\text{K}$
- interesujący, nowoczesny design
- wzmocniona konstrukcja profili
- zbędne rolety antywłamaniowe

NAJWYŻSZE
ZABEZPIECZENIE
ANTYWŁAMANIOWE

VARSO I i II
w Warszawie

Szkło
przeciwsłoneczne
COOL-LITE® SKN 176 II

VARSO PLACE

Architekci: HRA Architekci.

Saint-Gobain Building Glass Polska jest wiodącym dostawcą najwyższej jakości rozwiązań szklanych oferowanych w odpowiedzi na wysokie oczekiwania klientów w zakresie komfortu życia i piękna architektury.

Dzisiejsze szkło jest bezpieczne i wytrzymałe. Jest materiałem, który może być hartowany, gięty, emaliowany, pokryty sitodrukiem, co daje architektom niemal nieograniczone możliwości jego zastosowania. Nowoczesna architektura i design to zastosowanie ciekawych i praktycznych rozwiązań, które wpisują się we współczesne trendy dotyczące wysokiego współczynnika przepuszczalności światła, wysokiego współczynnika odbicia lub o jak najmniejszej refleksji, neutralnego w odbiorze. Szkło eliminują granice między światem zewnętrznym a wewnętrznym. Harmonijnie łączy tradycję z nowoczesnością. Charakteryzuje się bardzo dobrymi parametrami izolacyjnymi oraz akustycznymi.

Nowoczesna oferta Saint-Gobain Building Glass Polska obejmuje między innymi:

- szkło niskoemisyjne **ECLAZ®**, które gwarantuje połączenie najlepszej wydajności energetycznej z niezrównanym dostępem do naturalnego światła dziennego.
- rodzinę szkieł przeciwsłonecznych **COOL-LITE®** z nowością **COOL-LITE® SKN 183**, które zapewnia najlepszy dostęp do światła dziennego w połączeniu z niskim współczynnikiem przepuszczalności energii słonecznej g oraz wysoką selektywnością. **COOL-LITE® SKN 183** zachowuje neutralny wygląd przy jednoczesnym zachowaniu skutecznej ochrony przeciwsłonecznej i doskonałej izolacyjności cieplnej.
- paletę stylów szkła ornamentowego takich jak design klasyczny, nowoczesny, modernistyczny, industrialny.
- szkło ze zmienną przeziernością **PRIVA-LITE®**.
- szkło grzewcze **EGLAS®**.

W Saint-Gobain Building Glass Polska łączymy tradycję i sprawdzone rozwiązania z najnowszą technologią, koncentrując się na kluczowych czynnikach: fachowej wiedzy, niezawodności, innowacyjności i pasji dla lepszego zaspokajania potrzeb naszych klientów i dostarczania maksymalnego komfortu użytkownikom. Saint-Gobain Building Glass oferuje szeroki asortyment szkła bazowego do wszelkich typów zastosowań (Saint-Gobain Innovative Materials Sp. z o.o. Oddział Glass) oraz nowoczesne produkty oraz rozwiązania szklane, zapewniające bezpieczeństwo, komfort i piękno (Saint-Gobain Polska Sp. z o.o. Oddział Glassolutions).

W Saint-Gobain Building Glass Polska dbamy o cykl życia budynku od wydobywania surowca poprzez plac budowy, użytkowanie i rozbiórkę. Takie działanie nazywamy „GLASS FOREVER”, co oznacza tworzenie zrównoważonej przyszłości dla budownictwa poprzez zaangażowanie, krok po kroku, wszystkich pracowników oraz klientów.

Saint-Gobain Building Glass Polska
Ul. Szklanych Domów 1
42-530 Dąbrowa Górnicza
www.saint-gobain-building-glass.pl
www.glassolutions.pl

Szczelny montaż stolarki otworowej

Soudal Window System to kompleksowe rozwiązanie do montażu stolarki otworowej, polegające na zastosowaniu trzech współpracujących ze sobą warstw o ściśle określonych zadaniach. Pianki poliuretanowe Soudal wypełniają szczelinę wokół okna i dzięki temu zapewniają izolację termiczną i akustyczną w złączu okiennym. Warstwa termoizolacji dodatkowo zabezpieczana jest przed działaniem czynników zewnętrznych z obu stron za pomocą taśm okiennych Soudal Window System – paroszczelnej i paroprzepuszczalnej.

Optymalne uszczelnienie złącza okiennego odbywa się na 3 poziomach:

- szczelność na przenikanie powietrza od wewnątrz pomieszczenia;
- izolacja termiczna i akustyczna w środku;
- doskonała ochrona przed wszelkiego rodzaju wpływami atmosferycznymi (wiatr, promieniowanie UV i ulewny deszcz) na zewnątrz.

Od trzech dekad dbamy o komfort polskich poddaszy. Jako największy producent okien w kraju, wypracowujemy około ¼ wartości eksportu branży. Odpowiedzialność biznesu jest mocno zakorzeniona w naszych wartościach, a właściciele firmy FUNDACJE VELUX finansują wiele społecznie ważnych projektów.

Polskie fabryki i biura dynamicznie rozwijają swoją działalność, a ponad 4 000 pracowników pracuje z pasją i zaangażowaniem, tworząc innowacyjne oraz komfortowe rozwiązania. 94% architektów docenia zalety okien dachowych.

Dziękujemy!

Od 30 lat w projektach
polskich architektów

Dowiedz się więcej na velux.pl

TWÓJ PARTNER TECHNOLOGICZNY

OPROGRAMOWANIE

Działamy w branży budowlanej od ponad 25 lat. Reprezentujemy czołowe firmy informatyczne tworzące oprogramowanie zgodne z ideą OPEN BIM. W naszej ofercie znajdują się zaawansowane narzędzia m.in. do tworzenia, analizowania i ewaluacji modeli BIM oraz komunikacji i współpracy międzybranżowej.

WSPARCIE TECHNICZNE

Wsparcie techniczne dla naszych klientów realizuje wykwalifikowany zespół specjalistów zapewniających szybką i profesjonalną pomoc w zakresie obsługi oprogramowania.

SZKOLENIA

Dzięki naszym szkoleniom opanujesz najlepsze narzędzia wspierające branżę architektoniczną i budowlaną oraz poznasz tajniki technologii BIM. Możesz skorzystać z gotowej bogatej oferty szkoleń bądź zamówić szkolenie dopasowane do Twoich potrzeb.

www.wsc.pl

BUILDER FOR THE FUTURE | 2020 2021

KONTAKT

mail ogólny: b4f@buildercorp.pl

TEAM BUILDER FOR THE FUTURE

URSZULA SOCHA – dyrektor Biura

mail: socha@buildercorp.pl

tel.: 505 169 204

ILONA KOŁODZIEJ

mail: kolodziej@buildercorp.pl

tel.: 517 077 880

PAULINA KRZAK

mail: krzak@buildercorp.pl

tel.: 517 077 893

PAWEŁ SOBIECKI

mail: sobiecki@buildercorp.pl

tel.: 507 175 503

Więcej informacji o programie
uzyskasz na:

builder4future.pl

[4YoungArchitects](#)

4ya@buildercorp.pl

[@builder.polska](#)

ul. Patriotów 174, 04-832 Warszawa
tel.: 22 853 06 87/88, +48 507 175 804
e-mail: biuro@buildercorp.pl
www.buildercorp.pl, www.builderstore.pl

**CZYTAJ
BUILDER
NA TABLECIE,
SMARTFONIE
i KOMPETERZE**

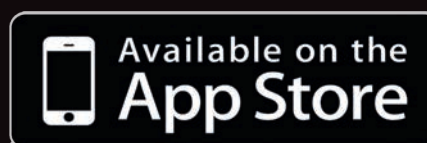
ZA DARMO!

1 NA TABLETACH i SMARTFONACH
■ Pobierz bezpłatną aplikację Builder Polska z App Store lub Google Play

2 NA KOMPETERACH
■ Wejdź przez przeglądarkę na stronę e.buildercorp.pl i zarejestruj się

PEŁEN DOSTĘP BEZ OGRANICZEŃ
Czytaj magazyn Builder i inne publikacje z Biblioteki Buildera

BUILDER CYFROWY FOR FREE!

BUILDER FOR THE YOUNG ARCHITECTS